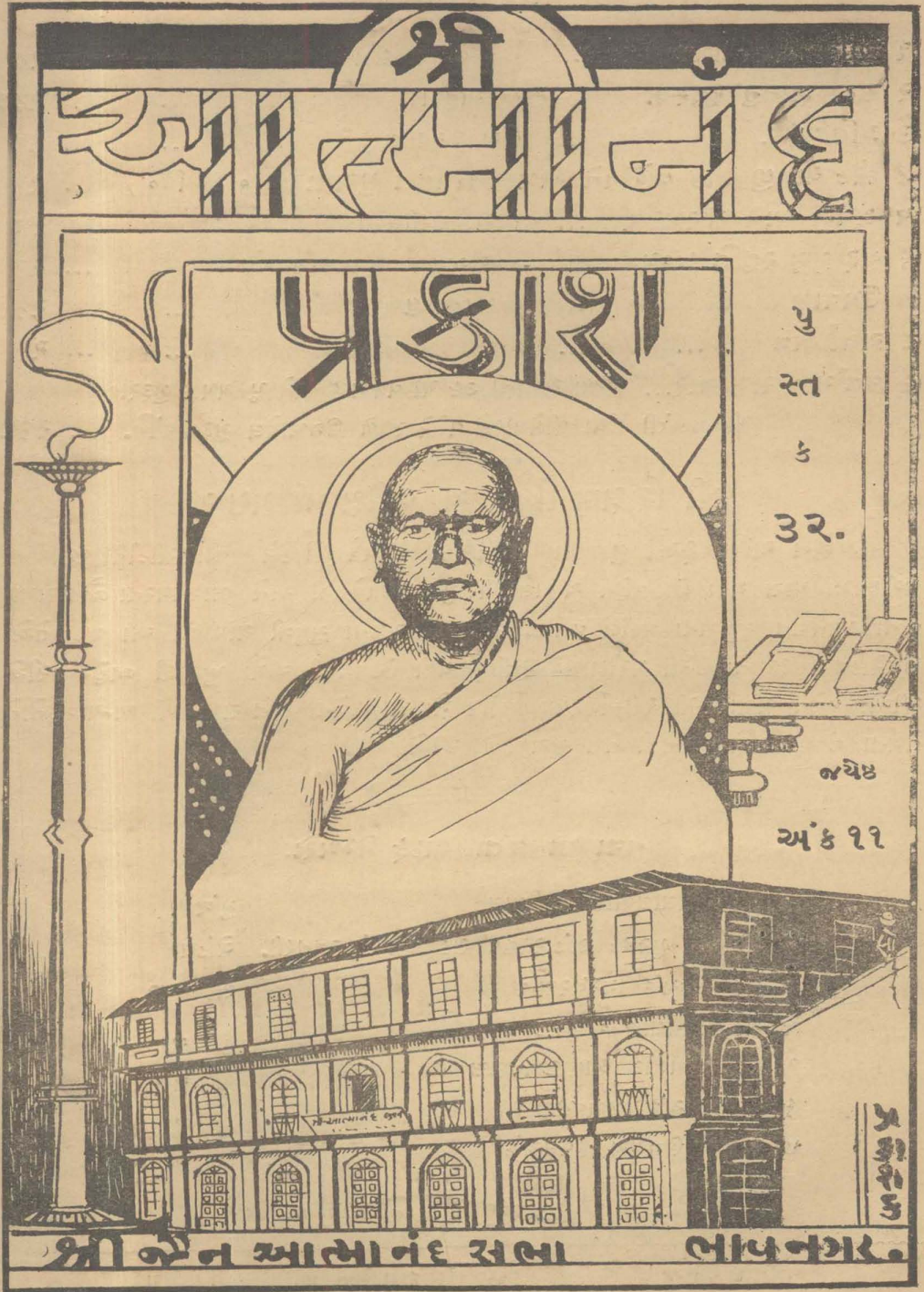

વિષય-પરિચય.

૧ અભિમાન ત્યાગ	...	(ભગવાનદાસ મ. મહેતા)	...	...	૨૪૫
૨ સત્ય જ્ઞાનનું રહસ્ય.	...	(અનુવાદ)	...	...	૨૪૭
૩ પ્રતિબિંબ.	...	(રા. સુશીલ)	...	...	૨૫૦
૪ દરેક યાત્રાળુ ભાઈ-બહેનોને અગત્યની હિત સુચના (સં ૬૦ વિં)	...				૨૫૬
૫ શ્રવણ અને સંસ્મરણ	...	(રા. સુશીલ)	...	...	૨૫૭
૬ ગુરુ ગુણ સ્તુતિ કાવ્ય.	...	(રાજપાળ મગનલાલ બોહરા)	...	...	૨૬૧
૭ ઉપવાસ	...	(આત્મવલ્લભ)	...	...	૨૬૨
૮ ચર્યા પત્ર	...	...	...	...	૨૬૩
૯ વર્તમાન સમાચાર...	(આ સભાની ૩૯ મી વર્ષગાંઠ અને પૂજ્યપાદ ગુરરાજ શ્રી જયંતી તથા વીલેપારલે વગેરે સ્થળે ઉજવાયેલ ગુરજયંતિ.)... ૨૬૫				

સ્ત્રી શિક્ષણની ઉચ્ચ પરીક્ષામાં પસાર.

બહેન ચંપાલક્ષ્મી વૃજલાલ વડીલ—આ વર્ષે શ્રી કર્વે યુનીવર્સિટીની જી. એની પરીક્ષામાં પાસ થયા છે. બહેન ચંપાલક્ષ્મી સુશીલ, વિનયી અને ભાવનગરના જૈન સમાજના ખાનદાન કુટુંબના વડીલ વૃજલાલભાઈ દીપચંદના સુપુત્રી થાય છે. આ વર્ષે તેઓ ઉપરોક્ત શિક્ષણની ઉચ્ચ પરીક્ષામાં ઉત્તીર્ણ થયા છે, જેથી અમો ખુશાલી જાહેર કરીએ છીએ. બહેન ચંપાલક્ષ્મી સ્ત્રી-શિક્ષણ વિશેષ મેળવી અત્રેની જૈન સમાજની અન્ય બહેનોને તેમના જેવા શિક્ષિત બનાવે તેમ સુચવીએ છીએ.

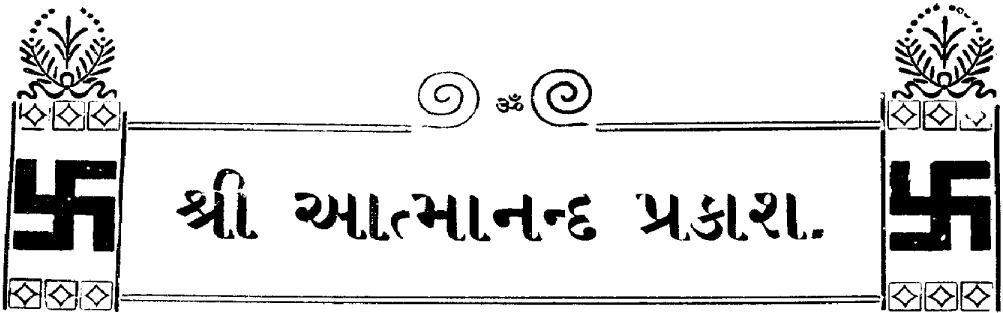

નવા માનવંતા લાઇફ મેમ્બરો.

૧ શેઠ રતીલાલભાઈ વાડીલાલ.	મુંબઈ.
૨ શ્રી જૈન પુસ્તક લંડાર હા. શેઠ હેમચંદ રતનશી.	ગોંડલ.
૩ શેઠ નેમચંદ ગિરધરભાઈ	ભાવનગર.
૪ શેઠ મગનલાલ જાદવજી	"
૫ શા. ડાયાલાલ પ્રાણજીવનદાસ.	"
૬ શા પ્રેમચંદ ત્રિભુવનદાસ	"
૭ સંઘવી ઉત્તમચંદ વેલચંદ	"

આનંદ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં શેઠ દેવચંદ દામજીએ છાપ્યું.—ભાવનગર.

અન્તરજ્ઞં મહાસૈન્યં સમસ્તજનતાપકમ્ ।

દલિતં લીલયા યેન કેનચિત્તં નમામ્યહમ્ ॥ ૧ ॥

આત્માનું અંતરંગ મહાસૈન્ય (કામ-ક્રોધાદિ) કે જે
વિશ્વના પ્રાણીઓને સંતાપ કરનાર છે તેનો જેમણે લીલા
માત્રથી વિનાશ કર્યો છે તેમને હું નમસ્કાર કરું છું.

ઉપમિતિભવપ્રપંચા કથા.

પુસ્તક ૩૨ { વીર સં. ૨૪૬૧. જ્યેષ્ઠ આત્મ સં. ૩૯. { અંક ૧૧ મો.

અભિમાનત્યાગ.

ત્રોટક:—

મનમાં સુમનો ! મત માન ધરો,
મનમાં સુજનો ! ન ગુમાન કરો;
કડવો પરિપાક જ માનતણો,
મૂકો માન મનુષ્ય મહાન બનો. ૧.
નહિં માનમહિં પ્રભુતા હોંસતી,
નહીં માનમહિં લઘુતા વસતી;
પ્રભુતા લઘુતામહિં આપ ગણો,
મૂકો માન મનુષ્ય મહાન બનો. ૨.

૨૪૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વરષાઋતુમાં નહીં ગર્વ ધરે,
 ન જ સાગર અંભોર ગર્વ કરે;
 ત્યમ ગર્વો ન સાગરપેટ જનો,
 મૂર્કો માન મનુષ્ય મહાન બનો. ૩.
 નર્કો માન-ગળે નિજ માનતાણું,
 નીકળે સત માપ પ્રમાણ ગણું;
 નિત માનનું માન હરે સુજનો,
 મૂર્કો માન મનુષ્ય મહાન બનો. ૪.
 વર્જો માન-ગળે જન જે ચડશે,
 દ્વય લાવર્થો તેહ નીચે પડશે;
 બહુ બાહુબલાદિ ઉદાહરણો,
 મૂર્કો માન મનુષ્ય મહાન બનો. ૫.
 નમતો જન તો સઘળે ગમતો,
 ગમતો ન જ જે ન કદી નમતો;
 વશ વિનયથી પણ વૈરો જનો,
 મૂર્કો માન મનુષ્ય મહાન બનો. ૬.
 ફળતાં તરુ આમ્ર સુનમ્ર બને,
 ફળતાંય અનમ્ર ન તાડ નમે;
 જગમાં પ્રિય થાય વિનમ્ર જનો,
 મૂર્કો માન મનુષ્ય મહાન બનો. ૭.
 નૃપ રાવણનું ય ન માન રહે,
 કયમ અન્યનું તેહ રહે જ કહે ?
 બળિઓ બળિઆર્થોય હોય ઘણો,
 મૂર્કો માન મનુષ્ય મહાન બનો. ૮.
 નિજ આત્મતણા ગુણવિકસને,
 ગિરિરાજ સમે મદ કોટ બને;
 પ્રગતિ-સ્થગતિકર માન ગણો,
 મૂર્કો માન મનુષ્ય મહાન બનો. ૯.

ભગવાનદાસ મ. મહેતા.

સત્ય જ્ઞાનનું રહસ્ય.

પ્રકરણ બીજું

સૃષ્ટિકર્તૃત્વવાદ.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૨૬ થી શરૂ.)

ભૂત, પ્રેત આદિની માન્યતા સામાન્ય રીતે પૂર્વના દેશોમાં અને ખાસ કરીને હિન્દમાં પ્રબળપણે પ્રવર્તે છે. આથી ભૂત વિગેરેનું નિવારણ કરનારા મંત્રવાદીઓ વિગેરેનો ધંધો ધીકતો ચાલે છે. ભૂત, પ્રેત આદિ પોતાનાં પૂર્વજન્મનાં સ્થાન કે નિવાસસ્થાન પર અવારનવાર આવે છે, ત્યાં એક પ્રકારનો વાસો કરે છે. ઘણે પ્રસંગે તેમનું દૃશ્ય પૂર્વજન્મનાં દૃશ્યને યથાર્થ અનુરૂપ હોય છે, એવી તેમના સંબંધમાં સામાન્ય જનતાની દૃઢ માન્યતા છે. કેાઇ વાસનાની પરિતૃપ્તિ ન થઇ હોય તો ભૂત આદિની દૃશ્ય પ્રાપ્ત થાય છે એવી માન્યતા જનસમૂહમાં સામાન્ય રીતે ઓછે-વત્તે અંશે દૃષ્ટિગોચર થાય છે. વાસનાની પરિતૃપ્તિ અર્થે ભૂત, પ્રેત આદિનું આગમન થાય છે અને સ્ત્રીઓ તથા બાળકો ખાસ કરીને તેમની દુર્વાસનાનો ભોગ થઇ પડે છે એમ પણ સામાન્ય રીતે મનાય છે. ભૂત આદિનાં ઘોર આક્રમણથી અનેક મનુષ્યોનાં જીવન અનેક રીતે દુઃખી થાય છે ભૂત આદિનાં અસ્તિત્વથી ઘણાં મનુષ્યો આખું જીવન અસહ્ય દુઃખમાં વ્યતીત કરે છે. કાર્યસાધક ગણાતા અનેક ઉપાયોથી પણ કેટલાક ભૂત આદિની ઉપાધિથી મુક્ત નથી થઇ શકતા. ભૂત આમ સર્વ રીતે ભયરૂપ અને દુઃખાસ્પદ બને છે. તેનું દુઃખ દાયિત્વ વર્ણનાતીત થઇ પડે છે. તેનાં નિવારણ માટે મંત્રઆદિ પણ કેટલીક વાર નિષ્પ્રજ નીવડે છે. મંત્રરૂપી મહાન્ શક્તિથી પણ ભૂત-પ્રેતનું નિવારણ અશક્ય બને છે. ભૂત-પ્રેતની આ પ્રબળ શક્તિનું કારણ યથાર્થ રીતે સમજવું એ આથી ખાસ આવશ્યક છે.

પ્રબોધનનાં નિયમનાં યથાયોગ્ય જ્ઞાનથી ભૂત આદિની પ્રબળ શક્તિનું કારણ વિગેરે બરોબર સમજી શકાય છે. પ્રબોધનનું વાસ્તવિક જ્ઞાન હોય તો મંત્ર આદિની શક્તિ વિષે નિરતિશય શ્રદ્ધા પારણમે છે. આ રીતે પ્રબોધનનાં જ્ઞાનથી બલયુક્ત આંદોલનોનો આવિર્ભાવ થવા માંડે છે. શંકા, દૌર્બલ્ય

૨૪૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આદિનો સર્વથા નાશ થાય છે, ઇચ્છાશક્તિ પાછી વ્યવસ્થિત રૂપમાં આવી જાય છે. ઇચ્છાશક્તિ વ્યવસ્થિત થતાં ભૂત—પ્રેત આદિ અદૃશ્ય થઈ જાય છે.

મૃત્યુ બાદ આત્માનું અસ્તિત્વ કાયમ કેમ રહે છે એ પ્રશ્નનો અર્થાત્ આત્માના અમરત્વનો આપણે હવે વિચાર કરીએ. અતીન્દ્રિય દૃશ્યોના અભ્યાસમાં જે વિદ્વાનોએ પોતાનું સમસ્ત જીવન વ્યતીત કર્યું છે તેમણે આત્મા સત્ય અને અમર હોવાની અનેકશઃ ઘોષણા કરી છે. આત્માનું ચેતનાયુક્ત અસ્તિત્વ ભૌતિક દ્રવ્યથી પર રીતે પણ સંભાવ્ય છે એવો આત્મસ્વરૂપના જ્ઞાતાઓનો સ્પષ્ટ મત છે. મી. હડસન જેઓ આત્માના અમરત્વના સિદ્ધાન્તના પ્રખર હિમાયતી છે તેમણે “A Scientific Demonstration of future life” (લાવી જીવનનો વૈજ્ઞાનિક સિદ્ધાન્ત) નામક પુસ્તકની પ્રસ્તાવનામાં આત્માનાં અમરત્વ આદિ નિદર્શક વિચારો વ્યક્ત કર્યાં છે. એ વિચારો અત્યંત મનનીય હોવાથી આ નીચે આપ્યા છે:—

“મનુષ્યની માનસિક રચનાનું જ પૃથક્કરણ કરીને મેં લાવી જીવનનાં અસ્તિત્વનો નિર્ણય કરી લીધો છે. મનુષ્યનું શારીરિક, બુદ્ધિવિષયક અને આધ્યાત્મિક સ્વરૂપ જ એવું છે કે લાવી જીવન મનુષ્ય માટે અશક્ય છે એવો નિર્ણય તર્કરહિત થઈ પડે છે. મનુષ્યનાં લાવી જીવનનો વિચાર વૈજ્ઞાનિક દૃષ્ટિએ વિચારતાં પણ સર્વથા ગ્રાહ્ય લાગે છે. લાવી જીવનનાં અસ્તિત્વનો ઈન્કાર પ્રતિપાદ્ય થઈ શકતો નથી.”

મી. હડસન આત્માનાં અમરત્વ સંબંધી પોતાનાં ઉપરોક્ત પુસ્તકના અંતભાગમાં જણાવે છે કે:—

“મનુષ્યનાં ચિત્તની કોઈ શક્તિ, વૃત્તિ કે રચના એવી નથી જેનો કોઈ ને કોઈ ઉપયોગ કે ઉદ્દેશ ન હોય. મનુષ્યને જે પ્રકારનાં મન છે. શરીરશાસ્ત્ર, શસ્ત્રવૈદ્યવિદ્યા તેમજ માનસશાસ્ત્રની દૃષ્ટિએ મનુષ્યનાં બન્ને મનોનું અસ્તિત્વ સિદ્ધ થયું છે. આમાંનું એક ચિત્ત શરીર ક્ષીણ પામતાં શક્તિરહિત થતું જાય છે, બીજું મન શરીર દુર્બળ થતાં બળવાન બનતું જાય છે. મસ્તિષ્કની કાર્યશક્તિ વિરામ પામતાં આ મન વિશેષ બળવાન બને છે. મૃત્યુ વખતે તો તેની શક્તિ આશ્ચર્યકારી રીતે વધી જાય છે. આથી મૃત્યુને પરિણામે આ બીજાં મનનો વિનાશ નથી થતો એવો નિશ્ચય સાહજિક રીતે થઈ શકે છે. આ બીજું મન એક અદ્વિતીય શક્તિ છે અને તેનો મૃત્યુથી નાશ થતો નથી. એ બીજાં મનને માટે એક જીવનમાં જે કાર્ય અધુરું રહ્યું હોય તે કાર્ય

સત્ય જ્ઞાનનું રહસ્ય.

૨૪૯

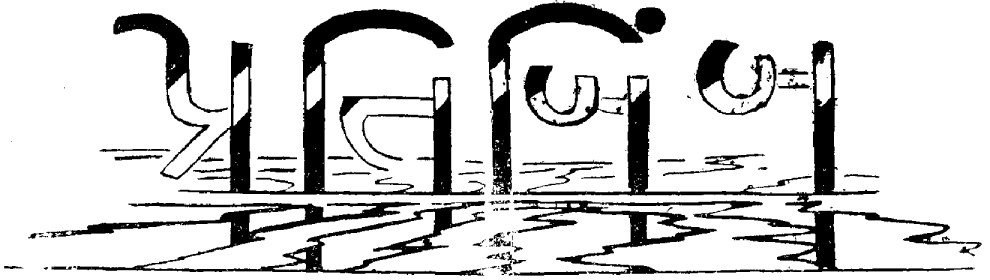
જીભ' જીવનમાં થવું જ જોઈએ. મનુષ્યને પોતાની શક્તિને અનુરૂપ કાર્યો આ જીવનમાં કરવાનાં છે એ સુવિદિત છે. તેની પ્રત્યેક શક્તિને પોતપોતાનો કાર્યપ્રદેશ છે. મનુષ્યથી પોતાની શક્તિને અનુરૂપ કાર્યો આ જીવનમાં કદાચ ન થાય તો એ કાર્યો લાવી જીવનમાં તેણે અવશ્ય કરવાં જ જોઈએ એમ નિષ્પન્ન થાય છે. ”

મી. માયર્સે “ The Human Personality and Its Survival of Bodily Death ” (માનુષિક વ્યક્તિત્વ અને મૃત્યુ બાદ તેની હયાતિ) નામે પુસ્તકમાં આત્માનાં અમરજીવનના સિદ્ધાન્તનું પ્રતિપાદન લારપૂર્વક કર્યું છે. આત્માનાં લાવી જીવન વિષે તેમણે મજકુર પુસ્તકના જીભ' પ્રકરણમાં જે મનનીય વિચારો રજૂ કર્યા છે તે નીચે પ્રમાણે છે.-

“ દરેક મનુષ્યની શક્તિ અનંત હોય એમ મને લાગે છે. તેના આત્માનાં સ્વરૂપનું પૃથક્કરણ કરવું એ જાણે કે અશક્યવત્ હોય એમ પ્રતીત થઈ શકે છે. શરીરથી અવબદ્ધ થયાં છતાં શરીરમાં આત્માનું અસ્તિત્વ નૈસર્ગિક રીતે રહે છે. આત્માનું એ અસ્તિત્વ શરીરના નાશ પછી પણ વિદ્યમાન રહેશે એ નિઃસંશય છે. ”

મૃત દેહધારીઓનો અનંતકાળ સુધી અવિરત વિકાસ થયા કરશે એવો મી. માયર્સનો દૃઢ અભિપ્રાય છે. આથી તેમણે આત્માના અનંત વિકાસ સંબંધી પોતાના વિચારો નીચે પ્રમાણે વ્યક્ત કર્યા છે:-

“ આધ્યાત્મિક વિકાસ એ જીવનનો પ્રધાન ઉદ્દેશ છે. એ ઉદ્દેશની પ્રાપ્તિ ક્રમશઃ શક્ય છે. આ આધ્યાત્મિક વિકાસનો અંત હોય એમ નથી લાગતું. આધ્યાત્મિક વિકાસ એ ખરૂં જીવન છે. આધ્યાત્મિક વિકાસ પ્રાપ્ત થતાં જીવનો નાશ થાય છે. આધ્યાત્મિક વિકાસને અલાવે જીવનો આવિર્ભાવ થતો જાય છે. જીવનો વિનાશ થતાં જીવનનું સત્ય લક્ષ્યખિંદુ દૃષ્ટિગોચર થાય છે. જીવ જીવ એટલે જીવનમાં અનેરો ઉત્સાહ આવે એવી બુદ્ધધર્મની માન્યતા યુક્તિ યુક્ત છે. અજ્ઞાન હોય ત્યાં સુખની સંભાવના શક્ય ન હોઈ શકે. આથી તાત્કાલિક સુખની પ્રાપ્તિના સંબંધમાં પાશ્ચાત્યોની કલ્પના અર્થ રહિત છે. અવ્યવહારૂં વિચારોને પરિણામે એવી કલ્પનાનો ઉદ્ભવ થયો હોય એ બનવાજોગ છે. આધ્યાત્મિક વિકાસ સંબંધી મુસ્લીમોની કલ્પના છેક હાસ્યજનક હોય એમ લાગે છે. એ કલ્પના બાલીશ અને અધઃપતનજનક હોવાથી સર્વથા ત્યાજ્ય છે. ”

અનાચારના અવશેષો.

લગવાન મહાવીર અને ગૌતમબુદ્ધના ધર્મપ્રચાર સાથે જ ભારતવર્ષના ઇતિહાસની ઉષા પ્રકટતી જણાય છે. સૂર્ય અને ચંદ્રની બેલડી સમા એ સમર્થ રાજકુવરો બાણે કે રાત્રીના યુગવ્યાપી અધિકારને એકલે હાથે ઉલેચી રહ્યા છે. અઢી હજાર વર્ષ પહેલાં-શ્રી મહાવીર અને બુદ્ધદેવના ઉદય પૂર્વેની પરિસ્થિતિનું જેવું જોઈએ તેવું સ્પષ્ટ ચિત્ર હજી કોઈએ આલેખ્યું નથી. જે કંઈ છૂટાછવાયાં ઉલ્લેખો મળે છે તે ઉપરથી રાત્રીના દુઃસ્વપ્ન જેવી જ દશા પ્રવર્તતી હોવી જોઈએ.

મસ્તિષ્કરૂપી ભૌતિક દ્રવ્યમાંથી ચેતના-અંતર્જ્ઞાનની નિષ્પત્તિ થાય છે એવી કલ્પના સર્વથા અસત્ય છે. એ કલ્પનાનો ત્યાગ કરી ચેતનાને જ સત્ય ગણવામાં જીવનનું પરમ શ્રેય છે. ચેતનાનું કાર્ય ભૌતિક પદાર્થોનાં કાર્યથી તદ્દન વિલિપ્ત છે. ચેતનાનું રહસ્ય બરોબર સમજનારને પૂર્વજીવન અને ભાવી જીવનની પ્રતીતિ થઈ શકે છે. ચેતનાનો સિદ્ધાન્ત યથાયોગ્ય રીતે સમજાય તો આત્માનાં અમરત્વનો નિશ્ચય થાય છે. મહાન્ પુરૂષોને પૂર્વજન્મનાં સંસ્મરણની શક્યતા એ આત્માના અમરત્વના સિદ્ધાન્તના એક આનુષંગિક સિદ્ધાન્ત (Corollary) રૂપ છે એમ નિશ્ચયપૂર્વક કહી શકાય. પૂર્વજન્મનાં સંસ્મરણથી કેટલીકવાર અમુક વૃત્તિઓમાં પરિવર્તન શક્ય બને છે. આત્માનું યથાર્થ અન્વીક્ષણ જેમનાથી થઈ શકે એવા મહાપુરૂષોથી પૂર્વજન્મોનું સંસ્મરણ જરાયે દુષ્કર નથી.

મહાન્ તીર્થંકરોનાં પવિત્ર જીવનનો યથાયોગ્ય અભ્યાસ થાય તો પૂર્વજન્મનાં અંતર્જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ સામાન્ય રીતે વિચારતાં મનુષ્ય માટે શક્ય છે, એમ સ્પષ્ટ રીતે જણાય છે. પૂર્વજન્મોનું સંસ્મરણ પ્રબોધનભાવથી પણ કેટલીકવાર થઈ શકે છે. પ્રબોધનભાવનું આ મહત્ત્વ ખાસ વિચારવા જેવું છે.

(ચાલુ)

પ્રતિબિંબ.

૨૫૨

જૈન સાહિત્યમાં અને બૌદ્ધ જાતકોમાં જે આછી-ઘેરી રેખાઓ અંકાઈ છે તે જોતાં મહાવીર લગવાનના ઉદય પહેલાં ખરેખર જ સમાજમાં, ધર્મમાં બહુ જ અંધાધુંધી વ્યાપેલી હોવી જોઈએ. બળશાલીઓના અનાચાર અને નિર્બળોનાં કંઠે આકંઠનો ભાર કદાચ પૃથ્વીને પોતાને જ અસહ્ય થઈ પડ્યો હશે, એટલે જ માનવજાતિના પુણ્યના પરિપાક જેવા જે રાજપુત્રો એણે જન્માવ્યા. એમના જન્મથી આર્યાવર્ત અહોભાગી બન્યું. એમણે જ પોતાના નિર્મલ પ્રકાશવડે મેઘશ્યામ ગગનમાં ઇન્દ્રચાપનાં વિવિધ અને સુરમ્ય રંગ વહાવ્યા.

એ સમયના અનાચારના થોડા અવશેષો કેટલાક સ્થાનકોમાં જળવાઈ રહ્યા છે. વેશ્યાઓની અધિકતા, નારીજાતિની વિડંબના અને પુરૂષોના અત્યાચાર સૌ પહેલું આપણું લક્ષ જોઈ છે.

વૈશાલી લગવાન મહાવીરની જન્મભૂમિ હતી. ગૌતમબુદ્ધ પણ ત્યાં ઘણીવાર આવ્યા હતા. વૈશાલી વિષે ગૌતમબુદ્ધને બહુ પક્ષપાત રહેતો. આ વૈશાલીમાં, એ વખતે પ્રજાતંત્ર જેવું હતું. પ્રજાતંત્રના સુકાનીઓ-સંચાલકો પુરૂષો જ હતા. એમણે એક એવો નિયમ કર્યો હતો કે જો કોઈપણ કન્યા અતિ સૌંદર્યશાલી હોય તો તેનાથી પરણી શકાય નહીં. એણે અવિવાહિત રહીને સર્વ પુરૂષોના મનોરંજન અર્થે પોતાના સ્વાતંત્ર્યનું બલિદાન દઈ દેવું જોઈએ.

અંબપાલી એવી જ સૌંદર્યશાળી સ્ત્રી હતી. અંબપાલી જેમ રૂપની રાશી સમાન હતી તેમજ કળા વિગેરેમાં પણ ખૂબ કુશળ હતી. ગૌતમબુદ્ધે જ્યારે, વૈશાલીમાં આવી, પહેલવહેલા અંબપાલીને જોઈ ત્યારે તેઓ પણ સર્જીત બની ગયા. એમણે પોતાના શિષ્યોને કહ્યું: “આ સ્ત્રી એટલી બધી સુંદર છે કે લલલલા તપસ્વીઓનાં હીલ પણ હલી જાય, પણ આટલી એક વાત યાદ રાખજો કે સ્ત્રીના મોહમાં પડવું તેના કરતાં વાઘના મોંમાં પડવું વધારે સાડું છે.” એ અંબપાલી પાછળથી ગૌતમબુદ્ધની અનુરાગી બની અને પોતાની ઘણીખરી મિલકત ધર્મના કાર્યોમાં વાપરી.

વૈશાલીની જેમ રાજગૃહી નગરી પણ આપણને પરિચિત છે. લગવાન મહાવીરે પોતાની પદરેણુથી આ રાજગૃહીની ભૂમિને ઘણીવાર પાવન કરી હતી. અહીં એક સિરિમા નામની વેશ્યા રહેતી. તે ૫૦૦ જેટલી વેશ્યાઓની સરદાર હતી. શ્રીમંત યુવાનો સિરિમાની જાળમાં એવી અજબ રીતે ફસાતા કે એમાંથી તેઓ છટકી શકતા નહીં.

૨૫૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સિરિમા મૃત્યુ પામી એટલે બુદ્ધદેવે આજ્ઞા કરી કે: “એના દેહને કોઈ અગ્નિદાહ ન દેશો. એના મૃતદેહને એવે સ્થાને રાખો કે દરેક માણસ તે જતાં-આવતાં જોઈ શકે અને સ્ત્રીનું રૂપ કેટલું દગાખોર છે તેની પ્રતીતિ મેળવી શકે.” સિરિમા પાછળથી, બાહ્યસંઘની સાધવી બની હતી. સિરિમાના મૃતદેહની લયંકરતા જોવાં છતાં રાજગૃહીવાસીઓ સદાચારી બન્યા હોય એવું એકકે ઉદાહરણ નથી મળતું.

કાશીમાં પણ વેશ્યાઓની બોલબાલા હતી. એક વેશ્યા તો એવી હતી કે કાશીના મહારાજની રાજની આવક જેટલી એની એક રાત્રીની આવક હતી. યહી તો તેણીએ પોતાની ફી અર્ધી કરી નાખી. એ “અર્ધકાશી” નામે પ્રખ્યાત બની.

સામા નામની કાશીની એક વેશ્યા રૂપ-ગુણમાં ખૂબ જાણીતી બની હતી. એક દિવસે તેણીએ પોતાનાં ઝરૂખામાંથી એક લૂટારાને જતો જોયો. રાજના સીપાઈઓ તેને પકડીને લઈ જતા હતા. સામા તેની ઉપર મોહિત બની. રાજ્યનો દંડ ભરીને લૂટારાને છોડાવ્યો અને પોતાનો ધંધો છોડી દઇને તેની સાથે પોતાનો સંસાર શરૂ કર્યો.

લૂટારાએ એક દિવસે વિચાર કર્યો કે: ગમે તેમ પણ આ એક ચંચળચિત્તવાળી વેશ્યા છે. એનો પ્રેમ કંઈ સ્થાયી ન ગણાય. એ કદાચ મારે વિષે વિરક્ત બને અને બીજો કોઈ પ્રેમી લાગે તો મારું જૂન પણ કરાવે. આવો વિચાર કરીને લૂટારાએ સામાનું ડાકું મરડી નાંખ્યું અને પોતે નાશી છૂટ્યો.

ઘોર પાપાચારના આ અવશેષો જોવા છતાં ગૌતમબુદ્ધે અને લગવાન મહાવીરે પોતાનો આશાવાદ ન છોડ્યો. એમણે પતિતાઓના ઉદ્ધાર અર્થે કેડ બાંધી. પતિતા પણ પવિત્ર બની શકે છે એ પ્રકારનો એમણે પ્રકાશ પ્રકટાવ્યો. સ્ત્રી જાતિ તરફ એમણે જે શ્રદ્ધાનો લાવ દર્શાવ્યો તે જોઈને ઘણી ઘણી સ્ત્રીઓ એમના સાધવીસંઘમાં ભળી.

અહીં એક-બે વાતો બહુ વિચારવા જેવી છે. એક તો પુરૂષ વર્ગને હાથે સ્ત્રીજાતિ ઉપર એટલો બધો અન્યાય ગુજરતો હતો-એટલાં અનાચારમાં એ ફસાયેલી હતી કે સાધવીસંઘની નિર્મળતા અને પવિત્રતા એમને બહુ જ મોહક તેમજ આકર્ષક લાગી. સંસારનાં પ્રપંચોમાંથી છૂટવા એમના દિલમાં ઉત્સુકતા જન્મી. બીજી વાત એ પણ છે કે અનાચારનાં પરિણામનાં જે ચિત્રો આ ધર્મોપદેશકોએ દોર્યાં હતાં તે જોઈને અનાચારી સ્ત્રીઓ ચમકી ઉઠી. નરકના

પ્રતિબિંબ.

૨૫૩

લયે એમનાં અંતર હયમચાવી મૂક્યાં. આ બન્ને કારણોને લીધે લિહુણીસંઘમાં ઘણી સ્ત્રીઓ સામેલ થઈ. જે રાજાઓ ઔદ્ધર્મના કે જૈનધર્મના અનુયાયીઓ હતા તેઓ ગમે તેવી દુરાચારી સ્ત્રીનાં પણ અપરાધ કે પાપની ઉપેક્ષા કરતા: એટલે કે સાધ્વીસંઘમાં લગ્યા પછી, એમના પૂર્વ જીવનનાં પાપ ક્ષંતવ્ય ગણાતા.

થોડો વખત તો આ બધું ઠીક ઠીક ચાલ્યું, પણ સંઘના એ કાચા પાયા ભેતભેતામાં હલી ઉઠ્યા. અનુકૂળતાએ ઉપજાવેલો વૈરાગ્યદીપક રોજરોજ અંખવાતો ચાલ્યો. સમયે ધર્મધુરંધરના અભાવે લિહુઓમાં પણ સડો પેઠો. લિહુણીઓનો કેટલોક ભાગ અનાચારિણી સ્ત્રીઓનો જ બનેલો હતો. એમણે લિહુઓની નબળાઈનો લાલ લીધો.

વિકારો અથવા નબળાઈઓનું શોધન જ્યાં નથી થતું, વિકારોને બળ-ભેરીથી દબાવી દેવાનો આગ્રહ રાખવામાં આવે છે ત્યાં એનો પ્રત્યાઘાત થયા વિના નથી રહેતો. કમાન દબાયેલી રહે ત્યાં સુધી તો ઠીક છે, પણ જેવી એ ઉછળે કે તે જ ક્ષણે બમણા બળથી આઘાત કરે. અહીં પણ એવું જ બન્યું. સૂતેલા વિકારો જાગૃત થયા-બમણા બળથી એમણે બળવો જગાવ્યો. તપ-સ્વીઓના તપોબળ ડગમગ્યાં. સાધ્વીઓની જેમ સંઘના કેટલાક સાધુઓ પણ એવા હતા કે જેમણે રાજદંડથી અથવા અથવા તો એવા જ કોઈ ક્ષણિક આવેશથી પ્રેરાઈ સાધુવેશનું શરણું સ્વીકાર્યું હતું. આ બધાના પરિણામે ગુપ્ત અનાચારનાં મૂળ મજબૂત બન્યાં.

સંઘના સંસ્થાપકોએ સંઘની સુદૃઢતા બળવવા બંધારણ તો બહુ સારી રીતે યોજ્યું હતું. લિહુ અને લિહુણી પરસ્પરના આકર્ષણથી અલગ રહે એવી ગોઠવણ કરી હતી. પણ મનુષ્યપ્રકૃતિ ઘણી વિચિત્ર હોય છે. ખુદ્દા દરવાજા નથી હોતાં ત્યાં પણ તે ન્હાનાં-ન્હાનાં બારી બારણાનો આશ્રય લઈ પોતાની વૃત્તિને સંતોષે છે. બંધારણમાં પણ એવી બારીઓ રહી જવા પામી હતી.

એક તો લિહુણીને લિહુ કરતાં બહુ નીચું સ્થાન મળતું. એક દિવસનો દીક્ષિત લિહુ, સો વર્ષની દીક્ષિતા સાધ્વી કરતાં વિશેષ સન્માનનીય ગણાતો. દરેક લિહુ, લિહુણીને માટે વંદનીય હતો. બીજું લિહુણીને લિહુ પાસે પોતાનાં પાપોની કબૂલાત કરવી પડતી. પાપોની આલોચના-પ્રાયશ્ચિત કરવું પડતું.

૨૫૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

લિક્ષુ અને લિક્ષુણીઓના પરસ્પરના અનાચાર ઉપરાંત જાતકોમાં કેટલાક પ્રસંગો એવા છે કે જે ઉપરથી સમાજને વિષે એ અનાચારની લીંટીઓ કેટલી ઊંડી ઉતરી હતી તેની કલ્પના થઈ શકે. ઉપાલંબા એક શ્રીમંત શેઠની પુત્રી હતી. એ બહુ જ ખુબસુરત હતી. રાજકુમારો પણ એનો હાથ મેળવવા તલસતા. એનો એક પ્રેમિક ઉપાલંબા તરફ કંઈક એવકા બન્યો. ઉપાલંબા દીક્ષા લઈને ચાલી નીકળી. એનો જ એક કુટુંબી ભાઈ ઉપાલંબાના રૂપમાં અંબલ્યો. તે છાનોમાનો જઈને ઉપાલંબાની ખાટ નીચે સંતાઈ રહ્યો. મધ્યરાત્રિએ જ્યારે લાગ મળ્યો ત્યારે તેણે ઉપાલંબા ઉપર બળાત્કાર કર્યો.

એ જ પ્રમાણે લિક્ષુઓ પણ આહાર માટે વસતીમાં જતા ત્યારે કવચિ ગૃહનારી લિક્ષાની સાથે પોતાનો દેહ પણ ભોગ અર્થે અર્પતી.

પણ આ ઉપરથી આખી સંસ્થા કલંકિત-કલુષિત બની ચૂકી હતી એમ ન કહેવાય. ઉપગુપ્ત જેવા વિરાગી પણ એ સંસ્થામાં હતા, જેમણે વાસવદત્તા જેવી રૂપગર્વિણી વેશ્યાની વિનવણીને ઠોકરે મારી પોતાના ચારિત્રની નિર્મલતાને નિષ્કલંક રાખી; પણ આવા દ્રષ્ટાંતો બહુ નથી મળતા.

વિનયપિટક ઉપરથી એવો આભાસ મળે છે કે કામુકતા ઉપર મૂકાયેલો અંકુશ છટકતાં જ લિક્ષુઓના કામાચાર-વિષયલાલસાની હદ નહોતી રહી. વાસનાની એ આગમાં લિક્ષુણીઓએ ઈંધન પૂરાં પાડ્યાં. ચોતરફ દાવાનળ વ્યાપી રહ્યો. સમાજ પણ એની અસરથી મુકત ન રહી શક્યો.

જાતકગ્રંથમાં એક આવી કથા છે: એક ગૃહસ્થની નવવધૂ પાલખીમાં બેસીને જતી હતી. ઘણા નોકરો સાથે હતા. કાશીના મહારાજાએ પોતાના અમાત્યની સલાહથી એ નવવધૂને કામજાળમાં ફસાવી.

બન્ધનભોગ નામના જાતક ઉપરથી ગુપ્ત વ્યલિચારનો કંઈક ખ્યાલ આવે છે. એક રાજાની રાણી પોતાના ૬૪ જેટલા દૂતો સાથે વિલાસ ખેલી ચૂકી હતી. કિન્નરી નામની કાશીની એક વેશ્યા એક રગતપીતીયાની સાથે પ્રેમમાં પડી હતી.

અવદાન કલ્પલતામાં એક એવું ઉદાહરણ મળે છે કે અનાચારની એક એથી વધુ કલ્પનાં પણ જાગ્યે જ કોઈ કરી શકે. ઉજ્જૈનીમાં કામકલા નામની એક યુવતી રહેતી હતી. એનો પતિ પરદેશ ગયો હતો. એની દાસી રોજ

પ્રતિબિંબ.

૨૫૫

રાતે એક પરપુરૂષ લઈ આવતી. એક દિવસે કામકળા પરપુરૂષના રૂપમાં પોતાના પુત્રને-અશ્વદંડને જોઈ મર્માહત બની. કથા તો એટલે સુધી કહે છે કે પુત્રે માતાની સાથેનો ગંદો સંબંધ ચાલુ જ રાખ્યો અને વિષયવાસનાની ખાતર પોતાના પિતાનો ઘાત કર્યો.

અશોકના પુત્ર ઉપર એની વિમાતાનો મોહ અને ક્રોધ બહુ પ્રસિદ્ધ વાત છે. વિમાતા તિબ્બરક્ષિતાએ જ કુણ્ણલને પોતાની વાસના સંતોષવા આગ્રહ કર્યો હતો, પણ કુણ્ણલ વિદ્યુર્થે એટલે તિબ્બરક્ષિતાએ એની આંખો જ ફેડાવી નાખી.

આવા આવા અનેક ઉદાહરણો બૌદ્ધ સાહિત્યમાં મળે છે. જાતકો વિગેરેમાં સમાજ-જીવનના પડછાયા પડયા છે એ વાત ખરી હોય તો બૌદ્ધયુગમાં-જૈનયુગમાં અનાચાર કેટલી હદે વ્યાપેલો હોવો જોઈએ તેનું અનુમાન નીકળી શકે છે. આવી વિષમ પરિસ્થિતિ એક પરમ સદ્ભાગ્યને ખેંચી લાવે છે. શ્રીધ્મનો ધોમ તાપ જેમ વરસાદને માટે માર્ગ કરી આપે છે તેમ આ પ્રકારની અવ્યવસ્થા-અનાચાર કોઈ એક સમર્થ યુગાવતાર પુરૂષના આગમન અર્થે રાહ તૈયાર કરે છે. અને આપણે જાણીએ છીએ કે એ પરિસ્થિતિએ શ્રીમહાવીર અને ગૌતમ બુદ્ધ જેવા રાજસંન્યાસીઓને પકાવ્યા. અતિ વિષમ ગણાવા જેવો કાળ પણ એ જો મહાપુરૂષોના પ્રતાપે અતિ ભાગ્યવંત લેખાયો.

પ્રાતઃસ્મરણીય પુરૂષોના સમયમાં બધું પવિત્ર અને લવ્ય જ હોય એ માન્યતા બરાબર નથી. મૃત મનુષ્યોને માટે જેમ આપણને માન રહે તેમ વ્યતીત થએલા પુરાતન કાળને માટે આપણા દિલમાં ભકિતભાવ રહે એ સ્વાભાવિક છે; પરંતુ પુરાણો યુગ સર્વથા સુખમય-સહાચારમય હતો અને આજે જ આપણે અનાચાર-દુઃખની ખાઈમાં અચાનક ગળડી પડયા છીએ એમ માની અફસોસ કરવાનો નથી. દરેક યુગને પોતાની ખાસ નળખાઈઓ હોય છે, એ નળખાઈને ધોઈ નાખવી એ દરેક પ્રજાજનનું મુખ્ય કર્તવ્ય રહે છે. માત્ર ભૂતકાળને ફરી એક વાર વર્તમાનકાળના આસને સ્થાપવાથી બધી ખાજ આપોઆપ સુધરી જશે એવી ભ્રમણા ન સેવે. જ્યાં સુધી મનુષ્ય માત્ર મનુષ્ય જ છે, દેવ નથી ત્યાં સુધી માનવ સહજ નળખાઈઓ રહેવાનીજ. એ નળખાઈઓ ટાળવા પુરૂષાર્થ કરવો જોઈએ.

૨૫૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

દરેક યાત્રાળુ લાઇ-બહેનોને અગત્યની હિત સૂચના.

૧. યાત્રાળુઓએ કોમળ પરિણામ રાખી જાતે થોડુંઘણું કષ્ટ કે સંકડાશ પણ સહન કરીને એક બીજાની સગવડ સાચવી લેવી. એ નિઃસ્વાર્થ સેવાનો લાલ સુસ યાત્રાળુ લાઇ-બહેનોએ ચુકવો નહીં.

૨. રેલ્વેમાં, બીજા વાહનમાં તથા ધર્મશાળામાં એ રીતે લાલ ઉઠાવવો ઘટે.

૩. ઘરે મેમાન-પરોણાદિકની સેવા-આકરી કરતાં યાત્રિકોની અધિક કરવી.

૪. દરેક યાત્રાળુએ તીર્થ ભેટવા જતાં, ઘોડા-બળદ પ્રમુખ પશુ વિગેરેને ફેગટ ત્રાસ ન આપવો. ખુલ્લા અણવાણે પગે ચાલી યાત્રા કરવાનું ક્ષણ ન વર્ણવી શકાય એટલું બધું કહ્યું છે. તે મોજશોખની ધુનમાં સુખશીલ-તાથી ગુમાવી દેવું ન ઘટે. કહ્યું છે કે-“ દેહે દુઃખ મહાફલમ્.”

૫. શરીર ક્ષીણતાદિક ખાસ માંદગીના કારણે શિવાય છતી શક્તિએ સહુ કોઇ લાઇ-બહેનોએ જયણથી ચાલીને જ તીર્થયાત્રા કરવી જોઇએ, કેમકે કમંથી હળવા થવા માટે જ યાત્રા કરવા જવાનું છે; ભારે થવાને તો નહીં જ.

૬. જીવિત સહુને બહાલું છે એમ લક્ષ રાખી આશાયુક્ત યાત્રા કરવી લેખે થાય છે.

૭. સહુ સાથે મૈત્રી, દુઃખી પ્રત્યે દયા, સદ્ગુણી પ્રત્યે પ્રમોદ અને પાપી પ્રત્યે ઉપેક્ષા ભાવના રાખવાથી જ કરવામાં આવતી કરણી લેખે થઇ શકે છે.

૮. અનીતિનો સર્વથા ત્યાગ જ કરીને નીતિ સેવન કરવાથી જ યાત્રા લેખે થાય છે.

૯. અનીતિવંતનું મગજ ધર્મકરણીમાં ચોંટી શકતું નથી, તેથી જ નીતિ જરૂરની છે.

૧૦. પ્રભુનાં આજ્ઞા-વચનને યથાશક્તિ અનુસરવાથી જ શ્રેય થઇ શકે છે.

૧૧. નિર્મળ તત્ત્વ શ્રદ્ધા-બોધ અને આચરણ વડે જ કલ્યાણ સાધી શકાય છે.

૧૨. ક્ષમા-નમ્રતા-સરલતા-સંતોષ અને ઉદારતા આદરી, ધર્મ યોગ્યતા મળવાથી મોક્ષમાર્ગ સુલભ થાય છે. યોગ્યતા વગર વસ્તુ ધર્મને પ્રાપ્તિ થઇ શકે નહીં.

જીવણ સંસ્મરણ

રાષ્ટ્રકૂટ : : એક જૈન રાજવંશ

દક્ષિણના રાષ્ટ્રકૂટીય રાજાઓ કેટલાક પાકા જૈનધર્મી હતા. થોડા વખત ઉપર રા. આલતેકર નામના એક વિક્ષાને આ રાષ્ટ્રકૂટીય રાજાઓના સંબંધમાં એક મોટું પુસ્તક પ્રકટ કર્યું છે. જે લોકો અહિંસાની શક્તિનો વિચાર કર્યા

૧૩. પવિત્ર તીર્થને ભેટી કુવ્યસન માત્ર તજ દેવું અને ધર્મ વ્યસન જ સેવવું ઘટે.

૧૪. જંગમતીર્થ સમા સદ્ગુણી સંત-મહાત્માદિનો સન્માન કરી દોષમાત્ર દૂર કરી દેવા. તેમની નિઃસ્વાર્થ હિતશિક્ષાને લક્ષ દઈ જરૂર અનુસરવું.

૧૫. મન-વચન-કાયાથી સઘળી શુદ્ધિ સાચવી આપણી આસપાસ શુદ્ધ વાતાવરણ બનાવી દેવું, જેથી શીઘ્ર સ્વપર કદયાણની સિદ્ધિ થવા પામે.

૧૬. ધર્મનું મૂળ વિનય હોવાથી દરેક ધર્મ પ્રસંગે તેનો યોગ્ય આદર કરતા રહેવું.

૧૭. તીર્થસ્થળે સાધર્મીસેવા સુવિવેક સર કરવાથી સ્વપર શ્રેયમાં વૃદ્ધિ થાય છે.

૧૮. તન-મન-ધનની માયા તજ તેનો સદ્પ્રયોગ બને તેટલો કરવા ભૂલવું નહીં.

૧૯. ચાલતા અવિધિ દોષને ટાળી વિધિ માર્ગનો બને તેટલો આદર કરતા રહેવું.

૨૦. પુણ્યક્ષેત્રમાં સુવિવેકથી કરાતી કરણી મહાલાલદાયક નીવડી શકે છે.

૨૧. સમજીને આશાતના તજવી અને સેવાલક્ષિતનો અપૂર્વ લાલ લેવો.

ધાંતશમ્

સદ્ગુણાનુરાગી - કપૂરવજયજી.

૨૫૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વિના જૈનોની અહિંસાને રષ્ટ્રીય પરાધીનતાના કારણરૂપે ઓળખાવે છે, તેમને રા. આલતેકરે આ ગ્રંથમાં સચોટ જવાબ આપ્યો છે. અહિંસક રાજાઓએ સુંદર રાજવહીવટ ચલાવ્યો છે એટલું જ નહીં પણ એમણે રાજવિસ્તાર સાધ્યો છે અને પોતાના હરિકેને પોતાના બાહુબળનો સ્વાદ પણ ચખાડ્યો છે.

(૧) કૃષ્ણવર્મા કદંબવંશીય રાજા હતો અને તે જૈનધર્મ પાળતો. જૈન એટલે કીલ્લાની દિવાલો વચ્ચે માત્ર ધર્મધ્યાન કરતો પુરુષ એવો એનો અર્થ કરવાનો નથી. કૃષ્ણવર્માના નામ સાથે રણપ્રિય નામનું જે વિશેષણ વખતોવખત વપરાયું છે તે જ એમ બતાવી આપે છે કે એ યુદ્ધરસીયો હતો.

(૨) અમોઘવર્ષ ૧ લો પોતાને ચુસ્ત શ્રાવક તરીકે ઓળખાવે છે, પણ એના જીવનની ઘટનાઓ બોતાં જણાય છે કે તે યુદ્ધને એક પ્રકારની ઉબાળી માનતો. રણસંગ્રામમાં, મૃત્યુદેવના ખખ્ખર એ લરી કાઢતો. વીંગવહલીનું યાદગાર યુદ્ધ એ પોતે લડ્યો હતો.

(૩) બાંકેય બનવાસી. સરદાર હતો એ પણ જૈનધર્મી હતો. એક વીર કુશળ અને વફાદાર સેનાપતિ તરીકે એની નામના ઇતિહાસમાં રહી ગઈ છે.

(૪) ઇન્દ્ર (ત્રીજો) જૈનધર્મના આધારસ્તંભરૂપ હતો. શ્રીવિજય અને નરસિંહ નામના એના સામંતો પણ જૈનધર્મમાં શ્રદ્ધા ધરાવતા. ઇન્દ્ર પોતાના સામંતોની સાથે મધ્યદેશમાં તોપ્રાની પવનની જેમ ધુમી વહ્યો હતો. એમનો ઉદ્દેશ સામ્રાજ્યની સીમાઓ વધારવાનો હતો. બીજા પણ કેટલાક સંગ્રામો એના ખાતે ચડ્યા છે.

(૫) નરસિંહ (બીજો) જૈન વ્રતધારી હતો. આખરે એણે અણશણ કયું હતું પણ એ અનેક યુદ્ધોમાં મોખરે જઈને ઉભો રહ્યો હતો.

(૬) ગંગવંશીય રાજાઓ પણ જૈન હતા. અને એ બધા લડતાં જરાયે સંકોચાયા હોય એમ નથી જણાતું. માથે આવી પડે એટલે ન-છૂટકે યુદ્ધમાં ઝંપલાતા એમ નહીં, પણ ખરેખર જૈન ધર્મ સ્વીકારવા છતાં રણને વિષે એમના ઉત્સાહ અને અલિલાષ બરાબર ટકી રહ્યા હતા.

અવણુ અને સંસ્મરણ.

૨૫૬

રા. આલતેકર ધર્મના પ્રલાવનું એક પ્રસંગે સંજે પૃથક્કરણ કરે છે. જેના સિદ્ધાંતો જીવનમાં ઉતરે તે જ ધર્મ એમ જો કોઈ કહેતું હોય-મનાવતું હોય તો તે બરાબર નથી. ધર્મના સિદ્ધાંત માત્રને કોઈ અનુયાયી પૂરેપૂરા પોતાના જીવનમાં વણી શકતા નથી. સિદ્ધાંતે પ્રરૂપેલા આદર્શને પહોંચવા મનુષ્ય યત્ન કરે, પણ એ પ્રયત્ન ગમે ત્યારે ય અપૂરો જ રહેવાનો.

ધર્મ વસ્તુતઃ જીવનને ઘડે છે. અમુક દિશામાં વહેતા પ્રવાહને બીજી સામેની દિશામાં ખેંચવા એ પ્રયત્ન કરે છે. દાખલા તરીકે ખ્રીસ્તી ધર્મ ત્યાગ અને નમ્રતાનાં ગીત ગાતાં થાકતો નથી એટલાજ ઉપરથી એ ધર્મના અનુયાયીઓ પરમ ત્યાગી અને નમ્ર હશે એમ કોણ કહી શકશે ? વધુમાં વધુ લોભી અને અકકડ બનેલા ખ્રીસ્તીઓ બનતા આપણે નથી જોયા ? ખ્રીસ્તી ધર્મ ત્યાગ અને ક્ષમાનો ઉપદેશ કરે છે છતાં ખ્રીસ્તીઓ જ વધારે સામ્રાજ્યલોભી અને ડંખીલા નથી બન્યા ? વસ્તુતઃ એ લોભ અને ડંખ ઉપર ધર્મ કંઈક અંકુશ મૂકે છે.

એ જ પ્રમાણે જૈન ધર્મ જ્યારે રાજધર્મ હતો ત્યારે જૈન ઉપદેશકોએ રાજવીઓ અને સામંતો વિગેરેની યુદ્ધવૃત્તિ ઉપર અંકુશ મૂકવાનો પ્રયત્ન કર્યો હોવો જોઈએ, યુદ્ધ એ જ માત્ર જીવનનું છેલ્લું ધ્યેય નથી. જીવનની સાર્થકતા પણ એમાં નથી એમ સમજાવવાનો એ ઉપદેશનો હેતુ હોવો જોઈએ.

કેટલીકવાર માણસો પોતાની નબળાઈને છુપાવવા ધર્મની આડ શોધે છે. પોતે પોતાના પરિવારનું, ગામનું કે દેશનું રક્ષણ કરવાને અશક્ત હોય, પ્રાણ, ધન કે સગાનું બલિદાન દેવાને તૈયાર ન હોય અને પછી કહે કે અમારા ધર્મમાં એ વાતનો નિષેધ છે, તો સમજવું કે એ જહાનું માત્ર છે. ધર્મ કોઈ દિવસ કાયરતાના પાઠ ન શીખવે ધર્મ નિર્ભયતાના માર્ગે સંચરવાનું પ્રબોધે છે. ભીરૂઓ લલે એનો ખોટો અર્થ કરે.

એક વાર ખૌદ્રોએ અહિંસાનો એવો જ દુરુપયોગ કર્યો હતો. રા. આલ-તેકરે એ ઘટના આ પ્રમાણે વર્ણવી છે.

સ્વીસ્તાનના ગઢની ફરતા મહમ્મદ કાસીમના માણસો ઘેરો ઘાલીને પડયા હતા. દાહીરનો લત્રીજો બઝરા, શહેરનો સુબો હતો. તેણે મહમ્મદ કાસીમનો સામનો કરવા લાકર એકઠું કરવા માંડ્યું.

૨૬૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

બૌદ્ધ આગેવાનોને એ વાતની જાણ થઈ. તેઓ તરતજ ભેગા થયા અને તેમણે સુખાની પાસે જઈ અરજ કરી અમારા ધર્મમાં લોહીનું એક પણ ટીપું પાડવાની સાફ મનાઈ કરી છે, કોઈની પણ હિંસા ન થવી જોઈએ. શાંતિથી હળીમળીને રહેવું એ અમારો સિદ્ધાંત છે, તમે જો લડવાને માટે લશ્કર એકઠું કરતા હો તો અમે નગરજનો આપને સાફ સાફ શબ્દોમાં કહી દેવા માગીએ છીએ કે અમે યુદ્ધથી વિરૂદ્ધ છીએ, તમને પોતાને જો બીક લાગતી હો તો ખુશીથી આપ આપના મહેલમાં રહી શકો છો. અમારી ઉપર જો કોઈ આક્રમક ઉતરે તો તે વેઠવા અમે તૈયાર છીએ.

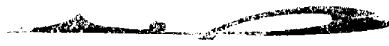
અને મહમ્મદ કાસીમ કરી કરીને શું કરી વાળવાનો હતો ? બહુબહુ તો અમને લૂંટશે-કાપશે પણ અમને સો એ સો ટકા ખાત્રી છે કે મહમ્મદ કાસી ધર્મપરાયણ પુરૂષ છે, એ અમને નહીં રંજાડે. નિરાધારોને એ આશ્રય આપશે.”

બૌદ્ધ ધર્મના અહિંસક આગેવાનો, મહમ્મદ કાસીમ સાથે સુલેહ કરવા તૈયાર થયા.

સુલેહ સુલેહને ઠેકાણે રહી. મહમ્મદ કાસીમે નગરમાં દાખલ થતાં જ કત્લે આમ ચલાવી. આગેવાનોનાં સ્વપ્નાં ઉડી ગયા.

ખરેખર એ શું અહિંસક નીતિ હતી ? રા. આલતેકર એનો જવાબ નકારમાં વાળે છે. તેઓ કહે છે કે બૌદ્ધ આગેવાનો પોતે અંદરપેટે નબળા પડી ગયા હતા, નબળાઈને તેઓ ધર્મના—સિદ્ધાંતના પાતળા પડદા નીચે છુપાવવા માગતા હતા. એ દંભનું પરિણામ પણ એટલું જ લયંકર આવ્યું. સિંધ પડ્યું અને સિંધના પતન સાથે સારા ચે ભારતવર્ષના કપાળ ઉપર પરાધીનતાના ડામ પડ્યા. જૈનોએ અહિંસાનો એવો અવળો અર્થ નથી કર્યો.

ઇતિહાસ, જૈનોની અહિંસાની અને સાથે સાથે એમના વીર્યની સ્તુતિ કરે છે. રા. આલતેકરે એ વાતનું સમર્થન કર્યું છે, પરંતુ આજે જો આપણે પોતે અંતરમાં સ્ફેજ ઉંડા ઉતરીને તપાસીએ તો ત્યાં કઈ વૃત્તિ નીડાળીએ ?

ગુરુ ગુણ સ્તુતિ કાવ્ય.

૨૬૨

ૐ

શાસન પ્રભાવક શ્રીમદ્ આત્મારામજી મહારાજની-
સ્વર્ગારોહણ તીથિ નીમિત્તે—

卐 ગુરુ ગુણ સ્તુતિ કાવ્ય. 卐

(સેવક કામ અવગણીએ હો મહી જિન-એ રાગ.)

વિજ્ઞાનનંદ સૂરીશ્વર નમીએ, ગુરુ અતિ ગુણવાન;
તેહ પુરૂષની સ્વર્ગારોહણ, તીથિ ઉજવીએ બહુમાન રે—
લવિકા ગુરુ અતિ ગુણવાન. ૧.
પંજાળ દેશે જનમ્યા ગુરુશ્રી, ક્ષત્રિય કુળ શણગાર;
બાળપણથી ગુણે શોભતા, આત્મરામ અણગાર રે લવિકા. ૨.
પ્રથમ દીક્ષા ગ્રહી ગુરુદેવે, સ્થાનક પંથની માંહી;
કાળાંતરે કરીને તેઓને, સત્ય સમજાયું ત્યાંહી રે લવિકા. ૩.
સર્વ શાસ્ત્રના જ્ઞાન સુધાનું, કીધું તેમણે પાન;
તેમ કરી એ અમૃત રસનો, ઝરો વહાવ્યો કાનોકાન રે લવિકા. ૪.
જિન પ્રતિમાને પ્રમાણુ ગણીને, આગમ અર્થ પ્રકાશ્યા;
તેહી જ માર્ગે અનેકને વાળી, અવળા માર્ગે નીવાર્યા રે લવિકા. ૫.
શુદ્ધ પંથની દીક્ષા શિક્ષા, ધારી ગુરુ ગુણવંત;
તીર્થાદિકની યાત્રા કરીને, આતમ ઉજવલ સંત રે લવિકા. ૬.
લવ્યજનોના ઉદ્ધારને કાળે, લાપામાં ગ્રંથ અનેક;
રચી તેમણે સ્વ અને પરનું, કલ્યાણુ સાધ્યું વિવેક રે લવિકા. ૭.
પંજાળ દેશે ઠામો ઠામ, જિન મંદિર દેખાય;
તેહ કૃપા શ્રી ગુરુદેવની, ઉપકાર અમાય લેખાય રે લવિકા. ૮.
કુશુર કુતર્કરૂપી બઘોતો, દૂર થયા ગુરુ જ્ઞાને,
એમ કરી જિન શાસન નલમાં, ઉઘોત આતમ આણે રે લવિકા. ૯.
તે ઉપકારી આચાર્ય વિભુનો, સ્વર્ગ ગમન દીન આળે;
તેહ ગુરુના ગુણ ગણુ ગાતી, અપ્સરા એકી અવાજ રે લવિકા ૧૦.

મુંબદ
જેઠ શુદ્ધ ૮
૨ વિ વા ૨.

}

ૐ શાન્તિ: શાન્તિ:
રાજપાળ મગનલાલ વહોરા.

* ઉપવાસ *

જૈન શાસ્ત્રોમાં ઉપવાસનો તપની અંદર સમાવેશ કરેલો છે. તેનાથી શરીર, મનને થતાં લાભો ઉપરાંત આત્મિક લાભ આત્મ-શક્તિ પણ વધે છે તેમ જણાવેલ છે. આ લેખમાં જૈનેતર વિદ્વાનો તથા જૈનેતર શાસ્ત્રોમાં પણ ઉપવાસથી કેવા લાભો થાય છે તે જણાવવાનો હેતુ છે. આચુર્વેદમાં “ આહારં પચતિ શિશ્વિ, દોષાન્ આહારવર્જિતઃ ” અગ્નિ આહારને પચાવે છે, ઉપવાસ દોષને પચાવે છે, નષ્ટ કરે છે, અને ત્યાંસુધી બાહ્ય અને ભીતરના ઉપદ્રવોથી મનુષ્ય પોતાનું રક્ષણ કરે છે; પરંતુ જ્યારે મનુષ્ય હદ ઉપરાંત ખાય છે અથવા એવું કોઈ કાર્ય કરી લે છે કે જેથી શરીર અંદર અને બહારથી રોગી બની જાય છે, ત્યારે પોતાની રક્ષા કરવાને અસમર્થ બની જાય છે. રોગી શરીર થતાં મન પણ રોગી બને છે. પાપી વાસના એ રોગી શરીરની સૂચક છે. સ્વાસ્થ્યપૂર્ણ શરીરમાં પાપી વાસનાઓ હોઈ શકતી નથી પરંતુ તેવા મનુષ્ય અદ્ય સંખ્યામાં જ હોય છે, જેથી તે કારણે પણ સંસાર દુઃખમય માલૂમ પડે છે. દુર્બલ રહેવું તે પણ મહાપાપ છે એમ બુદ્ધિમાનો કહે છે. સુખ તથા યશ નિરોગી બળવાનને પ્રાપ્ત થાય છે. ઉપવાસ કરવાથી આત્મા અત્યંત નિર્મળ થાય છે અને મન અને તન પણ નિરોગી બની જાય છે. બે પ્રકારના મનુષ્ય હોય. એક મનુષ્ય જેની પાચનશક્તિ અતિ ભોજનથી બગડતાં અનેક પ્રકારના ઔષધો ખાઈ પેટ દુરસ્ત કરે છે, બીજો મનુષ્ય એક-બે દિવસ કે મહિનામાં અમુક દિવસ ન ખાઈ (ઉપવાસ કરી) સ્નાન, પૂજા, વ્યાયામ વગેરેથી પેટ, ભૂખ, પાચનશક્તિ સુધારે છે તો બેમાંથી કોણ બુદ્ધિશાળી ગણાય? ઉપવાસ કરવાથી શારીરિક તેમજ માનસિક દોષો દૂર થતાં આત્માની નિર્મળતા (શક્તિ) વધતી જાય છે તેમ જૈન શાસ્ત્રો જણાવે છે; તેમ હવે ચશ્ચિમના વિદ્વાનો પણ માને છે અને ઉપવાસથી થતા લાભો માટે અનેક ગ્રંથો પણ લખ્યા છે. ઉપવાસ કરવા સાથે બ્રહ્મચર્ય પણ પળાતું હોવાથી

* “ બ્રહ્મચર્ય હી જીવન છે, ” એ નામના વિદ્વા ગ્રંથમાંથી આ લેખનો ગુજરાતી ભાષામાં સહજ સુધારા-વધારા સાથે અનુવાદ કરવામાં આવેલ છે.

ચર્ચાપત્ર.

શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સલાની જ્યુબીલી મહોત્સવના કાર્યનો રિપોર્ટ તા. ૩-૫-૧૯૩૫ ના મુ'બંધસમાચાર પત્રમાં કોઈ બંધુએ આપેલ. તે રિપોર્ટમાં મારા વક્તવ્ય સંબંધે અને શ્રી જૈન આત્માનંદ સલાને લગતી હકીકત આસ્પષ્ટ અને અધુરી આ સલાના કેટલા સભ્યોને જણાતાં, મારે મુ'બંધસમાચારના તા. ૧૧-૫-૧૯૩૫ ના પેપરમાં મારી સહીથી ખુલાસો કરવો પડેલો. તે પછી આત્માનંદ પ્રકાશના આ વર્ષના ૧૧ મા અંકમાં વર્તમાન સમાચારમાં અમુક હકીકત સમાચાર તરીકે લીધી હતી જેથી તે વાત ત્યાં પૂર્ણ થતી હતી; છતાં હાલમાં શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશનો વૈશાક-જેઠ બે માસનો અંક સુવર્ણ મહોત્સવ સંબંધી હકીકતનો પ્રગટ થયો છે, તે વાંચતાં મને કંઈક ખુલાસો કરવો યોગ્ય લાગતાં નીચે પ્રમાણે કહું છું: -

ઉપવાસથી અતિ લાભો થાય છે. સાથે ઇન્દ્રિયોનું ઉછાંછળાપણું મંદ પડતાં મન પણ પવિત્ર થઈ જાય છે, તેથી જ જૈન શાસ્ત્રકારોએ પર્વતિથિએ, જૈનેતર શાસ્ત્રોએ એક માસમાં બે એકાદશીએ અને પાશ્વિમાત્ય વિદ્વાનોએ એક માસમાં ચાર વખત ઉપવાસ કરવા જણાવેલ છે. કે જે આલોક અને પરલોક માટે મનુષ્યને પરમ ઉપયોગી છે. ઉપવાસમાં જળ ત્રિના કે માત્ર જળ સિવાય કોઈ પણ વસ્તુઓને છોડી દેવામાં આવે તો જ તન, મન નિરોગી થાય અને આત્મિક નિર્મળતા થાય છે.

ઉપવાસનો ખરો અર્થ એ જ થાય છે કે-“ પરમાત્માની નજદીકમાં રહેવું ” અને આત્મશક્તિને પરમાત્મ પૂજન-લક્ષિત, ગુરુઉપદેશ, સદ્ગ્રંથ શ્રવણ-મનનદ્વારા વધારવી; નહિં કે આરંભ-સમારંભ, રમતગમત, વિષય-કષાય, રાગદ્વેષ વગેરે અનર્થકારી કાર્યોવડે ઉપવાસમાં આત્માનું પતન કરવું. ઉપરોક્તપણે ઉપવાસ કરવાથી આત્માની શક્તિ-નિર્મળતા વધતાં વધતાં અભ્યાસ-વડે મનુષ્ય મહાત્મા બની જાય છે. ઉપવાસ-તપનો મહિમા અચિંત્ય છે.

આત્મવક્ત્રલ.

૨૬૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૧ આ મહોત્સવ પ્રસંગે આ સલાને મળેલ મુબારકબાદીનાં તારો અને કાગળો કેટલાક નામો સહિત તે અંકમાં છપાયા છે, જેમાં પા. ૪૬ મેં આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજીનો પત્ર છપાયો છે, જેમાં શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા અને તેને માટે લખેલ હકીકત છોડી દઈ બાકીનો ભાગ લીધેલો છે-છપાયો છે.

૨ પ્રથમ દિવસે ભાષણ કરનારા અમુક બંધુઓએ શ્રી જૈન આત્માનંદ સલાના વખાણુ સંક્ષિપ્તમાં કરેલા તે નામ સાથે કાઢી નાંખ્યા છે. ખેર !

આ સલાનું નામ કે પ્રશંસા કે બીજી કોઈ હકીકત જે સમયે બોલાયેલ હોય તે રાખવી કે કાઢી નાંખવી તે તે પ્રકટ કરનાર તેમના માલેકની મરજી ઉપર આધાર રાખે છે, તેને માટે કેમ ન રાખી કે લખી-છાપી તેવો દાવો કોઈ ધરાવી શકતું નથી; માત્ર ખુલાસો કરી શકે છે.

પરંતુ મારું ભાષણ આ વૈશાક-જેઠ માસના અંકમાં પાંદર મેં છપાયેલ છે, કે જે શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સલાના જુના સભ્ય તરીકે મને આનંદ થયેલો તે જણાવેલ હતો તે હું જે બોલ્યો હતો (જે શબ્દો મુખ્ય સમાચારના મારા ઉપરોક્ત તારીખ ૧૧-૫-૩૫ ના ચર્ચાપત્રમાં છપાયેલ છે) તે શબ્દો હું ધારતો હતો કે શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ માસિકમાં તેના રિપોર્ટમાં આવશે, પરંતુ તે આ વૈશાક-જેઠ માસના અંકમાં નહિ આવવાથી મારા પોતાના માટે હું લખવા જણાવવાની મારી ફરજ-હક્ક સમજું છું, તેથી જણાવવું પડે છે કે “ હું આ સલાનો એક જુનો સભ્ય હોવાથી આ શુભ પ્રસંગે જે શબ્દો બોલવાની રજા લઉં છું ” એટલે કે આ શબ્દો તે સલાના સભ્ય તરીકે થયેલ આનંદ માટે હતા, છતાં એ શબ્દો આ વૈશાક-જેઠ માસના અંકમાં પણ છોડી દીધા છે અને સફાઈલરી રીતે “ શ્રી જૈન આત્માનંદ સલાનો હું સેવક છું અને તે હકીકત જાહેર કરવાને હું ઉભો થયો છું.” આમ લખી શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સલાના સભ્ય તરીકે બોલ્યો છું એ હકીકત સાચી હોવા છતાં આમાં પણ જાણે કે ધરાત્રાપૂર્વક લેવામાં નથી આવી અને બીજી રીતે જણાવેલ છે, તેમજ આ અંકમાં પણ સૂરીશ્વરજી વિજયવલ્લભસૂરિમહારાજના પત્રમાંથી તેમ જ અમુક વક્તા બોલ્યા હતા તે પૈકી શ્રી જૈન આત્માનંદ સલાનું નામ અને તેને માટે બોલાયેલા ઉદ્ગારો કે હકીકત આ અંકમાં પણ પડતી મૂકેલ હોવાથી તે કેમ બન્યું હશે ? જમો તેમ હોય પરંતુ શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક

વર્તમાન સમાચાર.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ભાવનગરનો ૩૯ મો વાર્ષિક મહોત્સવ.

સભાની વર્ષગાંઠનો મંગળમય દિવસ જેઠ શુદ્ધ ૭ અને પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રી વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી (આત્મારામજી) મહારાજની જેઠ શુદ્ધ ૮ ના રોજ સભાએ ઉજવેલ જયંતિ. આ સભાને ઓગણચાલીશમું વર્ષ પુરું થઈ જેઠ શુદ્ધ ૭ ના રોજ ચાલીશમું વર્ષ ખેસતું હોવાથી દર વર્ષ મુજબના કાર્યક્રમ અને ધોરણ અનુસાર નીચે મુજબ ધાર્મિક કાર્યો કરવામાં આવ્યા હતા.

૧ જેઠ શુદ્ધ ૭ શનીવારના રોજ આ સભાના મકાન (આત્માનંદ ભવન) ને ખ્વજા-તોરણ વગેરેથી શણગારી સવારના આઠવાગે પ્રથમ પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રી વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી (આત્મારામજી) મહારાજની જીવી પધરાવી સભાસદોએ પૂજન કર્યું હતું. ત્યારબાદ કલાક પછી ત્રણ વાગે સભાના મકાનમાં પ્રભુ પધરાવી આચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયવલ્લભસૂર મહારાજકૃત શ્રી પંચતીર્થનો પૂજા લણાવવામાં આવી હતી; તથા બપોરના બાર વાગે વોરા હડીસંગલાઈ ઝવેરચંદ તરફથી સભાસદોનું સ્વામીવાત્સલ્ય કરવામાં આવ્યું હતું.

તે જ દિવસે સાંજે ક્ર. ૫-૩૫ ની ટ્રેનમાં દરવર્ષ મુજબ પ્રાતઃસ્મરણીય આચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી (આત્મારામજી) મહારાજશ્રીની જયંતિ જેઠ શુદ્ધ ૮ રવિવારના રોજ ઉજવવાની હોઈ શ્રી સિદ્ધાયજી (પાલીતાણા) શુમારે સાઠ સભાસદ બંધુઓ ગયા હતા.

૨ જેઠ શુદ્ધ ૮ રવિવારના દિવસે શ્રી સિદ્ધાયજી ઉપર શ્રી આદીશ્વર પ્રભુના મંદિરના ચોટમાં શ્રી નવાણ પ્રકારી પૂજા બહુ જ આનંદ અને ઉત્સાહપૂર્વક લણાવવામાં આવી હતી તથા દેવગુરૂની આંગી રચવામાં આવી હતી અને બપોરના સ્વામીવાત્સલ્ય કરવામાં આવ્યું હતું. એ રીતે દેવભક્તિ તથા ગુરુભક્તિ કરવામાં આવી હતી. આ ગુરુભક્તિ માટે આ સભાના માનદ્ સેક્રેટરી શેઠ દરજીવનદાસ દીપચંદલાઈ તરફથી ખર્ચ આપી ગુરુભક્તિ બતાવી છે.

સભાનો હું સભ્ય હોવા છતાં તે મારા શબ્દો કેમ છોડી દીધા તે માટે મને દુઃખ થાય છે. ગમે તેમ હોય, પણ તે પરથી પ્રથમ મુંબઈસમાચારના રિપોર્ટમાં પણ જેમ બન્યું તેમ આમાં પણ ઇરાદાપૂર્વક નહીં લેવામાં આવ્યું તેમ કેટલાક બંધુઓ માને છે-આશ્ચર્ય પામે છે. હવે આ માટે વિશેષ લખવું, ચર્ચા કરવી ઠીક નથી. ભૂતકાળના એવા પ્રસંગો બનેલા ભૂલી જવાયા છે તેમ આ પણ કાળ બળવાન હોવાથી ભૂલાઈ જશે.

ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ.

૨૬૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જૈનાચાર્ય શ્રી આત્મારામજી મહારાજની જયંતી.

(મુંબઇપરા)

વીલેપાર્લેમાં રવિવારે થયેલી ઉજવણી.

જૈનાચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજીની અધ્યક્ષતા હેઠળ થયેલો ભવ્ય સમારંભ.

વીલેપારલે, તા. ૯મી-સ્વર્ગસ્થ પંજળદેશોધધારક પંજળદેસરી નયાયાંભોનિધિ જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી (આત્મારામજી) મહારાજની ચાળીસમી પુણ્ય-તિથિ ઉજવવા માટે વીલેપારલે બેપટીસ્ટા રોડ પર આવેલા શેઠ કાંતીલાલ ઈશ્વરલાલના બંગલામાં-‘પાર્કવ્યુ’માં આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરિશ્વરજી મહારાજના પ્રમુખપણા હેઠળ રવિવાર તા. ૯મી જુનના દીને સવારનાં ૮-૩૦ કલાકે જૈનોની જાહેર સભા મળી હતી.

શ્રી વિજયાનંદજી મહારાજની તસવીર સાથે સરઘસ.

સવારે ૮-૧૫ કલાકે સ્ટેશન રોડ પરના જૈન સેનાટોરીયમ આગળથી જૈનાચાર્યશ્રી આત્મારામજી મહારાજની તસવીર સાથનું જૈન સ્ત્રીપુરૂષો સાથનું સરઘસ નીકળ્યું હતું જેમાં સઉથી મોખરે જૈન વોલન્ટીયર કારનું બેન્ડ, તે પછી જૈન આગેવાનો, તે પછી મહારાજની મોટરમાં તસવીર અને પછી જૈન સ્ત્રીઓની સારી સંખ્યા હતી. આ સરઘસ સેન્ટ મેરીરોડ પર થઈને બેપટીસ્ટા રોડ પર આવી પુરું હતું. સરઘસવાળા માર્ગ પર આ સરઘસ નીહાળવાં માટે સ્ત્રી-પુરૂષોની સારી સંખ્યા એકઠી થયેલી જણાતી હતી.

‘પાર્કવ્યુ’ માં.

આ સરઘસ પાર્કવ્યુમાં આવી પુગતાં જૈનાચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજી તથા અન્ય મુનિરાજનું સ્વાગત કરવામાં આવ્યું હતું. આ જયંતીમાં લાગ લેવા માટે મુંબઈ તળમાંથી પણ ઘણાં જૈન સ્ત્રી-પુરૂષો આવ્યાં હતાં. હાજર રહેલાઓમાં શ્રી અમૃતલાલ કાળીદાસ, મણીલાલ મોતીલાલ મુળજી, શ્રી ચીનુભાઈ લાલભાઈ, બાબુ ભગવાનલાલ પનાલાલ, શ્રી મોતીચંદ કાપડીયા, ડૉ. બાલાભાઈ નાણાવટી, સકરચંદ મોતીલાલ, હેમચંદ મોહનલાલ, ઝવેરી, જીવણચંદ ધરમચંદ, લલ્લુભાઈ કરમચંદ, ચીમનલાલ સીરચંદ, પરસોતમ સુરચંદ, કકલભાઈ વકીલ, હરીલાલ માનકર, કરમચંદ ચુનીલાલ, ડાહ્યાભાઈ ઘેલાભાઈ, કાંતીલાલ પરતાપસી, સેવંતીલાલ નગીનદાસ, રસીકલાલ નગીનદાસ, શ્રી સમરથમલ સીંધી, મણીલાલ કરમચંદ, ચંદુલાલ મોદી, જીવણલાલ કોઠારી વગેરે નજરે પડતા હતા.

પ્રારંભમાં મંગળાચરણ ગવાયા બાદ શેઠ ચંદુલાલ મોદીએ આજના સમારંભની જાહેરાત વાંચી સંભળાવી હતી.

જૈનાચાર્ય શ્રી આત્મારામજી મહારાજની જયંતી.

૨૬૭

પ્રમુખશ્રીની વક્તાએને ચેતવણી.

આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજે જણાવ્યું કે આજે આપણે પૂજ્ય આચાર્ય મહારાજની જયંતી ઉજવવા માટે એકત્રિત થયા છીએ. એ પ્રસંગે આનંદ અનુભવવા માટે તેમનાં ગુણગાન કરવાં જોઈએ; તેથી અહીં જે વક્તાઓ વિવેચનો કરે તેમણે વ્યક્તિગત આક્ષેપો કર્યા વગર ટુંકમાં આચાર્ય મહારાજનાં જીવન પર વિવેચન કરવું.

શ્રી સમર્થમલજી સીંધી.

આદ્ય શિરોહીવાળા શ્રી સમર્થમલજી સીંધીએ જણાવ્યું કે આજે આપણે એક એવા મહાત્માની જયંતિ ઉજવવા માટે એકત્ર થયા છીએ કે જે મહાત્માએ જૈનધર્મની મહાન સેવા બજાવી છે. જૈનસમાજ અને જૈનધર્મ પર શ્રી આત્મારામજી મહારાજે કેવા ઉપકાર કર્યા છે તે તો આજના મહોત્સવના પ્રમુખ મહોદયને જાતી અનુભવ છે. શ્રી આત્મારામજી મહારાજે જૈનજગત અને જૈન ધર્મ પર કરેલા ઉપકારો પંજાબની જૈન જનતા સારી રીતે જાણે છે. એમણે ફેટલીએ મુકેલીઓનો સામનો કર્યો છે, અને તેમના જીવનમાં વિવેચન કરવાનો હેતુ એ છે કે તેઓશ્રીનાં જીવનમાંથી આપણે કાંઈ બોધપાઠ લઈને જીવનમાં ઉતારી શકીએ.

શ્રી જીવજીયંદ ઝવેરી.

એમણે શ્રી આત્મારામજી મહારાજ સાથે રહીને શ્રી વીરચંદ્ર રાધવજીએ બળવેલ સેવાનો ઉદ્દેશ્ય કર્યો હતો અને જણાવ્યું હતું કે મહારાજશ્રીની ઉમેદ એ હતી કે ગામેગામે જૈનધર્મનું શિક્ષણ મળે તેવી યોજના કરવી. કેળવણીની તેમની આ લાવના અધુરી રહી હતી. તેની ઉમેદ બર લાવવા બંધન પ્રયાસ કરવો જોઈએ. શ્રી આત્મારામજી મહારાજની ઉમેદનું પૂર્ણ અંશે તો નહીં પણ થોડેબધે અંશે મહારાજશ્રી વિજયવલ્લભ-સૂરીશ્વરજી મહારાજે મારવાડમાં પાલન કરી બતાવ્યું છે, અને તે અદ્ભૂત છે. આપણે સર્વેએ આચાર્યમહારાજની આગેવાની હેઠળ તેમની આજ્ઞાને સારી રીતે અનુસરીને કાર્યમાં યથાશક્તિ ફાળો આપવો જોઈએ.

શ્રી માવજી દામજી.

તેઓશ્રીએ જણાવ્યું કે મહારાજશ્રી આત્મારામજી મહારાજને ચીકાગોમાં ૧૮૯૨ માં મળેલી સર્વ ધર્મ પરિપદમાં પધારવાનું આમંત્રણ મળ્યું હતું અને તેમને સમય ઓળખી વીરચંદ્રભાઈને આશીર્વાદ આપી જૈન ધર્મનો ઉંઠા વગાડી આવવાની આજ્ઞા કરી હતી. અને તે સમયે પરદેશગમન પાપ મનાતું હતું તેવે વખતે વીરચંદ્રભાઈ અમેરીકા ગયા હતા. આચાર્ય મહારાજ જૈન ધર્મના મીશનરી હતા અને તેઓએ લાંબા માણસોને જૈન ધર્મમાં આણ્યા હતા. આવા જૈન ધર્મના સ્તંભરૂપ આચાર્યશ્રીને કોટીશઃ નમન કરી મારું વક્તવ્ય પૂર્ણ કરીશ.

૨૬૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કવિ ભોગીલાલ.

અત્રે કવિ ભોગીલાલ આવી પહોંચ્યા હતા અને પોતાની હંમેશની શૈલીથી કાવ્યમાં પોતાનું વક્તવ્ય રજુ કર્યું હતું અને સલાનું મનરંજન કર્યું હતું તથા હવે ‘ગુરુદેવ ધન્ય જયંતી આજ’ નામનું કાવ્ય ગાર્ધ સંભળાવ્યું હતું.

શેઠ અમૃતલાલ કાળીદાસ.

તેમણે જણાવ્યું કે આજે આપણે અત્રે ભેગા થયા છીએ તેનું માન સ્વ. જૈનાચાર્ય શ્રી આત્મારામજી મહારાજને ઘટે છે. તેમની જયંતી ઉજવવા માટે આપણે એકઠા થયા છીએ. આજે પારલા ગામમાં જૈન ધર્મનો વાવટો ફરકાવો છે તેનું કારણ એ છે કે તમે જૈન ધર્મની મહત્તા સમજો છો. આત્મારામજી મહારાજની ઉમેદ પણ જૈન ધર્મની મહત્તા જૈનો સમજી જીવનમાં ઉતારે તે જોવાની હતી. જમાનો પ્રગતિનો છે અને પ્રગતિકારો અને ક્રાન્તિકારો જ ઉન્નતિના કાર્યમાં ફાળો આપી શકે, ક્રાન્તિકારોને વગોવવાની કશીએ જરૂર નથી. જો આગળ વધવું હોય, જૈન સમાજને આગળ ધપાવવો હોય, જૈન ધર્મની પતાકા ફરકાવવી હોય, તો પૂજ્ય ગુરૂ મહારાજને પગલે ચાલ્યા જશો અને તેમ કરેથી જ આપણે તેઓશ્રીની ઉમેદ કંઈક અંશે ખર લાવી શકીશું. આપણે આપણાં બાળકોનાં હૃદયમાં જૈન ધર્મનાં ધાર્મિક તત્વો, ઉચ્ચ કેળવણી અને સ્ત્રી કેળવણીનાં તત્વો રેડીશું તો આજે નહીં તો પંદર વર્ષે આપણે આપણાં બાળકોને સાચાં જૈનો બનાવી શકીશું.

શેઠ લલ્લુભાઈ કરમચંદ.

એમણે જણાવ્યું કે સ્વ. જૈનાચાર્ય શ્રી આત્મારામજી મહારાજના કાલધર્મને ઓગણચાળીશ વર્ષ પૂરાં થાય છે. આ મહારાજશ્રીએ જૈન ધર્મની અનેકવિધ સેવા બજાવી છે. આગલા જમાનામાં જૈન ધર્મ સર્વત્ર પ્રચલિત હતો. હાલમાં સંખ્યા અને ધર્મના પ્રચારની વિગત જોશો તો ખેદ થશે. સ્વ. આત્મારામજી મહારાજનાં કામો હાલમાં થોડાકે ઉપાડી લીધા છે. તેમાં આજના મહોત્સવના પ્રમુખ આચાર્યશ્રી પણ એક છે. જૈનોને જૈન ધર્મનું ભાન કરાવવા માટે શ્રી દર્શનવિજયજી મહારાજ દીલ્લી અને મીરતના પ્રદેશમાં કાર્યો કરી રહ્યા છે અને થોડા સમય પછી તે પ્રદેશમાં સંખ્યા મોટી થયેલી જણાશે. શ્રી આત્મારામજી મહારાજે જૈન ધર્મના પ્રચારકાર્યને ઉપાડ્યું હતું અને તેમના તે કાર્યને યથાશક્તિ ફાળો આપી આ મહોત્સવની ઉજવણીનું સાર્થક કરવું જોઈએ.

શ્રી ઉમેદચંદ બરોડીઆ.

એમણે સ્વ. આચાર્ય શ્રી આત્મારામજી મહારાજે જૈન ધર્મના પ્રચારનાં વાવટાં બીને પ્રોત્સાહન આપવાની જરૂર દેખાડતાં સમાજ-શરીર રોગગ્રસ્ત થયેલું છે તે ટાળી સંગઠન કરવાની હિમાયત કરી હતી અને તે માટેની જડીચુટ્ટી શોધી કાઢવાની આચાર્ય શ્રી (પ્રમુખ મહારાજશ્રી) ને અપીલ કરી હતી.

જૈનાચાર્ય શ્રી આત્મારામજી મહારાજની જયંતી.

૨૬૯

મુનિશ્રી ચરણવિજયજી.

એમણે જણાવ્યું કે સ્વ. આચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયનાનંદસૂરિશ્વરજી પંન્નજમાં ક્ષત્રીય કુળમાં જન્મ્યા હતા. તેમનું જન્મ સ્થળશીરોજપુર જીલ્લાના એક ગામડામાં હતું. એ વિજયનાનંદસૂરિએ જ-આત્મારામજી મહારાજે જૈન સમાજમાં અનેક કાર્યો કરી અગ્રસ્થાન મેળવ્યું હતું. પછી તેઓશ્રી જૈન ધર્મના બહોળા પ્રચાર માટે બહાર પડ્યા હતા અને તેના સિદ્ધાંતના બહોળા પ્રચાર કર્યો હતો અને તેમ કરવામાં તેમને નડેલી અનેક મુશ્કેલીઓ સામે અડગ રીતે સામનો કરીને પોતાના સિદ્ધાંતનો પ્રચાર કરવામાં ફોક્સ મેળવી હતી. એવા ઘણા દાખલાઓ તેમના જીવનમાંથી મળી રહેશે. અનેક મુશ્કેલીઓ વચ્ચે પંન્નજમાં પંદર હજાર આવકો બનાવ્યા હતાં. આગળ ચાલતાં આત્મારામજી મહારાજનાં જીવનનો સંપૂર્ણ ટુંકમાં ખ્યાલ આપ્યા પછી ગુજરાતમાં તેમણે કરેલ પ્રચારની માહિતી આપતાં તેમનાં જીવનનું રહસ્ય જીવનમાં ઉતારવા આગ્રહ કર્યો હતો અને જણાવ્યું હતું કે સં. ૧૯૯૨ના ચેત્ર માસમાં સ્વર્ગસ્થ આત્મારામજી મહારાજનાં જન્મને સો વર્ષ પૂરાં થાય છે, તેની શતાબ્દિ ઉજવવાનું નક્કી કરવામાં આવ્યું છે. આજ એમને દીક્ષા લીધે ૬૦ વર્ષ પૂરાં થયાં છે એટલે આપણે એમનો હીરક મહોત્સવ ઉજવીએ છીએ. પંન્નજ-ગામે ગામ તેવી ગોડવણ કરી. શતાબ્દિ મહોત્સવ ઉજવણીનું સ્થળ નક્કી નથી. ઘણાંઓ આમંત્રણ આપે છે, નક્કી થયે જાહેરાત થશે. આ કાર્ય માટે ફંડ ઉભું કરવાની યોજના ડ્રેટલાઈઝ તરફથી થયેલી છે તેમાં રૂ. ૧૦૧ થી વધુ રકમ ફાઇનલી પાસેથી લેવા ધરોદો રાખવામાં આવ્યો નથી. ફંડનો ઉપયોગ જૈનધર્મનાં સાહિત્યનાં પ્રચારકાર્યમાં થશે. ફંડની શરૂઆત પાણજીપુર, અમદાવાદ, વંડાદરા, સુરત વગેરે સ્થળે થઈ છે. આદ આ ફંડમાં ભરી આપવા તમારું કનવ્ય છે અને આ ફંડને સમૃદ્ધ બનાવી કાર્યને વધારી લઈ તમે દેખાડશો.

ભૂપતરાય જમનાદાસ નામના આદ નવ વર્ષની ઉંમરના છોકરાએ શ્રી આત્મારામજી મહારાજનું જીવનચરિત્ર છટાથી કહી સંભળાવ્યું હતું.

જૈન કોન્ફરન્સના મદદનીશ મંત્રી.

શ્રી હરીલાલ એન. માનકરે શ્રી આત્મારામજી મહારાજની શતાબ્દિ ફંડની ઉત્પત્તિ, તેની યોજના વગેરેની વીગતો સમજાવી હતી અને કમીટીની નીમણૂક, ફંડનો હેતુ વગેરે જણાવ્યા હતા અને અત્યારસુધી ભરાયેલ રકમોનાં નામો જાહેર કર્યા પછી હાજર રહેનારાઓને ફંડમાં ભરી આપવા અપીલ કરતાં જણાવ્યું હતું કે આ ફંડનો હેતુ જોતાં મતમતાંતર હોય તો તે જાણુ રાખી પોતાના નામો જાહેર કરવાં જોઈએ અને ફાળો ભરી આપવો ઘટે છે.

આદ હાજર રહેલાઓમાંથી ડ્રેટલાઈઝ પોતાના નામો રૂ. ૧૦૧) અંકે એક સો એક ભરી આપી નોંધાવ્યા હતા.

૨૭૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શ્રી મોતીચંદ કાપડિઆએ જણાવ્યું કે હાલ પ્રગતિનો જમાનો છે. મતમતાંતરો ભૂલી જઈ વિશાળતા કેળવવાની જરૂર છે, નહીં તો આપણે ક્યાં જઈશું તેનો આશો નથી. આદિ આ ફંડની યોજનાને ટેકો આપવા જણાવ્યું હતું.

પ્રમુખશ્રીનો ઉપસંહાર.

પ્રમુખ આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજીએ ઉપસંહાર કરતાં જણાવ્યું કે પંચજ દેશમાં ગુરૂદેવનો ભારી ઉપકાર છે તે ત્યાં જુઓ તો ખબર પડે. અંબાલામાં માત્ર પાંત્રીસ ઘર છે છતાં તેઓ ત્યાં હાઇસ્કુલ, કન્યાશાળા તથા ખીજી તેઓશ્રીનાં નામ સાથે જોડાયેલ ધણીએ સંસ્થાઓ ચલાવી રહ્યા છે. તેમણે ઇનામો યોજના કરી હતી અને તેનું એક ઇનામ અત્રેની આજી પન્નાલાલ હાઇસ્કુલના વિદ્યાર્થીને મળ્યું છે. આદિ લાહોરના એક ગ્રહસ્થનો ખીજી નિબંધની યોજના સંબંધી મળેલો પત્ર અને તેની હકીકતો પણ રજૂ કરવામાં આવતાં જણાવ્યું કે તેઓ પંચખીઓ એક જ ગુરૂના નેતૃત્વ તળે ચાલે છે એટલે સુંદર કામ કરી શકે છે. અત્રે તમે બધા એક થાઓ તો બધા સુંદર કાર્ય કરી શકો. પંચખતના જૈનોમાં ગુરૂલક્ષ્મીની લાવના પ્રબળ છે અને આત્મારાજ મહારાજને સાચા માર્ગદર્શક તરીકે તેઓ માને છે. એક જ ગુરૂને માનનાર સંગીત કાર્ય કરી શકે માટે પ્રભુ મહાવીરનું શાસન છે એમ સમજી તેવા આદર્શ મુજબ વર્તો. આદિ આચાર્ય શ્રી આત્મારામજી મહારાજની સરસ્વતી મંદિર સંબંધી અંતિમ ઇચ્છા હતી તે હકીકત જણાવતાં ઠેર ઠેર વ્યવહારિક સાથે ધાર્મિક કેળવણીની યોજનાનો વિસ્તાર કરવા તથા કોલેજ અને યુનીવર્સિટી સ્થાપવાની યોજના પ્રમુખશ્રીએ જણાવી હતી અને તેને ટેકો આપવા જણાવ્યું હતું. આદિ સંઘસત્તાની આવશ્યકતા અને વીરચંદ રાઘવજીને વિલાયત-ગમન માટે દંડ આપવા મુંબઈ સંઘે વિચાર કર્યો હતો તે વખતે આત્મારામજી મહારાજ તથા મોહનલાલજી મહારાજે પણ સંઘની ઇચ્છાને માન આપ્યું હતું તે વાત જણાવી હતી. આદિ વ્યાધિગ્રસ્ત શરીરનો રોગ દૂર કરવા માટેની શ્રી બરોડીયાની સૂચના અંગે જણાવ્યું કે આપણે તમારા પાસે છે પણ તમે પીતા નથી. વીતરાગના પુત્રો છે, રાગ-દ્રોષ તણ ઘો, સ્પર્ધા ભલે હો પણ ઇર્ષ્યા ન જોઈએ. આટલું કરો તો વ્યાધી તુરંત દૂર થાય તેમ છે. છેવટે આત્મારામજી મહારાજની ધાર્મિક જ્ઞાનવાળા જૈન વિદ્વાનો પેદા કરવાની અને તે દ્વારા જૈન ધર્મની જ્યોત પ્રકટાવવાની આખરી ઉમેદ બર લાવવાનું કાર્ય સર્વેએ આગળ ધપાવવું અને તે માટે જૈનોમાં એકતા સ્થાપવાની જરૂર દર્શાવી હતી. આદિ સભા બપોરના બાર કલાકને અમલે વિસર્જન થઈ હતી.

બપોરે પૂજન-અભિષેક-ચરિત્ર પૂજન લણાવવામાં આવી. શ્રીફળની પ્રભાવના થઈ. મુંબઈ વિજેરેથી ૧૫૦૦ સો માણસોએ બપોરે પૂજનમાં લાલ લીધો. સવાર અને બપોર મળીને ત્રણ હજાર માણસોએ લાલ લીધો. જયંતીનો અપૂર્વ દાઢ આવ્યો. ખીજે દિવસે કાંતિભાઈ શેઠના આગ્રહથી સૂરિજી મહારાજે વ્યાખ્યાન એમના અંગલામાં જ વાંચ્યું. પ્રભાવના થઈ.

જ્યંતી મહોત્સવ.

૨૭૧

અત્રે શતાબ્દિ ફંડની યોજના શ્રીયુત કાંતિલાલ શેઠ, ડાહ્યાલાલ ખાંડવાળા, પ્રેમચંદલાલ, ફૂલચંદલાલ, જગનલાલ વિજેરની કમીટીએ ઉપાડી લીધી છે અને ઘેર ઘેર જમને ફંડનું કાર્ય ચાલુ કર્યું છે. કાંતિલાલનો ઉત્સાહ અપૂર્વ હોવાથી ફંડનું કાર્ય ઘણું જ સુંદર ચાલે છે. દરેક ગામવાળાઓ આવી રીતે કામ ઉપાડી લે તો ગુરૂદેવની ભક્તિની સાથે જૈન ધર્મની, મહાવીર દેવના શાસનની મહાન સેવા કરી ગણાશે. આવતા વર્ષે સહુ કાંઈએ શતાબ્દિ ઉજવવા તૈયાર રહેવું.

શ્રી મુંબઈ ગોડીજના ઉપાશ્રયમાં, શાસનપ્રભાવક શ્રીમદ્ આત્મારામજી મહારાજની ઉજવાયેલ જ્યંતિ.

પંજાબ દેશોદ્ધારક, ન્યાયાંભોનિધિ શ્રીમદ્ આત્મારામજી મહારાજની સ્વર્ગારોહણ તિથિ ઉજવવાને માટે શ્રી ગોડીજના ઉપાશ્રયમાં જેઠ શુદ્ધ ૮ ના રોજ શ્રીમદ્ મોહનલાલજી મહારાજના પ્રશિષ્ય પંન્યાસ ઋદ્ધિમુનિજના અધ્યક્ષપણા નીચે એક જાહેર સભા મળેલી. ઉપાશ્રયનો વ્યાખ્યાન હોલ શ્રોતાજનોથી ભરાઈ ગયો હતો. શરૂઆતમાં શ્રી ઋદ્ધિમુનિએ મંગલાચરણ કર્યા બાદ શ્રીમં રાજપાળ મગનલાલ વહેરા ગુરૂગુણ સ્તુતિરૂપ એક કાવ્ય બોલ્યા હતા. ત્યારપછી મુનિરાજશ્રી વિશુદ્ધવિજયજીએ હિન્દી ભાષામાં મહારાજશ્રીના જીવન પર પ્રકાશ પાડ્યો હતો. ત્યારબાદ શ્રી લક્ષ્મીપથી પંજાબીએ પૂઠ આચાર્ય મહારાજ વિષે બોલતાં જણાવ્યું હતું કે-જો જૈન મુનિ એક સૈનિક છે તો જૈનાચાર્ય કમાન્ડર ઇન ચીફ છે. પૂઠ આત્મારામજી મહારાજે તેમના સમયમાં એવી ઉત્તમ રીતે જ શાસનસેવા કરેલી હતી. ત્યારબાદ શ્રીયુત મોતીચંદ ગિંઠ કાપડિયાએ બોલતા જણાવ્યું હતું કે યુગપ્રભાવિક પુરૂષ પન્યાસ વર્ષ પછીનો વિચાર કરીને કાર્ય કરે છે. તે કાળે શ્રી વીરચંદ ગાંધીને અમેરિકા મોકલાવ્યા તેમાં અનેક વિધ્નો હતા. તેમ છતાં લવિષ્યનો વિચાર કરીને તે કાર્ય આચાર્યશ્રીએ કર્યું હતું, તેમજ સમ્મતિતર્ક જેવા ગ્રંથને ૨૦૦ વર્ષની આંધી લાગી ગઈ હતી તે પણ મહારાજશ્રીના હસ્તે ઉદ્ધાર પામેલ છે. ત્યારબાદ શ્રી મોહનલાલ દીઠ એકસી બોલવા ઉભા થયા હતા. તેમણે આત્મારામજી મહારાજના જીવનપર પ્રકાશ પાડતા જણાવ્યું હતું કે હાલમાં આપણે અંદરોઅંદરના ઝગડામાં શક્તિનો વ્યર્થ વ્યય કરીએ છીએ તે યોગ્ય નથી. ચોથ-પાંચમની સંવત્સરીના ઝગડાઓ હવે તો બંધ જ થવા જોઈએ. જે દિવસે જોઓ, ધર્મકરણી કરશે તેને તે દિવસે પણ લાભકર્તા જ નીવડશે. ત્યારપછી શ્રીયુત નરોત્તમ ભગવાનદાસે પૂઠ આચાર્યશ્રીના કેટલાક જીવનપ્રસંગો કહ્યા હતા. ત્યારબાદ મંગળદાસ ત્રીકમદાસ ઝવેરી મહારાજશ્રીના જીવન વિષે બોલ્યા હતા. ત્યારપછી આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજીના પ્રશિષ્ય મુનિરાજશ્રી સમુદ્રવિજયજી મહારાજે પૂઠ આચાર્યશ્રીના જીવન વિષે સારો પ્રકાશ પાડ્યો હતો અને અંતમાં જણાવ્યું હતું કે-આત્મારામજી મહારાજના શિષ્યો હોય ત્યારે તો જ્યંતિ ઉજવાય છે, પરંતુ તેમની ગેરહાજરી હોય તો પણ પ્રતિવર્ષ આ તિથિ તે જરૂર ઉજવાવી જોઈએ. તથા આવતા વર્ષમાં તેઓશ્રીની શતાબ્દિ ઉજવવાની છે તેમાં પણ

૨૭૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

હરેક પ્રકારે તમારે કાળે આપીને શતાબ્દિને ફતેહમંદ બનાવશે. ત્યારબાદ શ્રી ઋદ્ધિ-મુનિજીએ પૂઠ આત્મારામજી મહારાજ તથા મોહનલાલજી મહારાજની વચ્ચેના મીઠાં સ્મરણા કહ્યા હતા, અને અંતમાં તેમણે જણાવ્યું હતું કે ગચ્છાદિકના મતભેદ વધારવામાં આત્મકલ્યાણ નથી. વળી અમુકને વાંદવા અને અમુકને ન વાંદવા તે પણ યોગ્ય નથી કેમકે ગુરૂના ગુણોમાં ગચ્છ કે પક્ષતું નામ નથી; પણ પાંચ મહાવ્રત આદિ જંગ્યો પામે તે ગુરૂ હો, તેમ કહેલ છે. ત્યારપછી શ્રી હરિલાલ માંકડે શતાબ્દિમાં ભરાયેલ રકમો તે તે ગૃહસ્થોના નામ સાથે કહી સંભળાવી હતી. અંતમાં માંગળિક કહીને સભા વિસર્જન થઈ હતી શ્રીકાળની પ્રભાવના થઈ હતી. તથા અપોરે ગોડીજી મહારાજના મંદિરમાં અલ્પચરિત્રવ્રતનો પૂજા ભણાવાઈ હતી.

કવેટામાં થયેલ ધરતીકંપ, તેથી થયેલ સંહાર, તે માટે

દરેક મનુષ્યે સહાય કરવાની અમૂલ્ય તક.

કાળ પરિવર્તન દરેક દેશ અને દરેક વસ્તુ ઉપર થયા કરે છે. મનુષ્યોને આશ્ચર્યયુક્ત, મુગ્ધ અને જડવત્ અમુક પ્રસંગો બતાવી દે છે. શાસ્ત્રકારે પાંચ નિમિત્ત કારણોને બતાવ્યા છે. તેમાં હોણુદાર વસ્તુને પણ કોઈ મીથ્યા કરી શકતું નથી. ત્યાં મનુષ્યની ભુદ્ધિ બહાર મારી જાય છે. ઉદાહરણ તરીકે પહેલું છે, જે જ્યાં હોય ત્યાં ત્યાં રહે છે અથવા મનુષ્યના ધારણામાં, જાણવામાં, સમજવામાં ન આવે તેવા ફેરફારો અનન્યબીજો ઉત્પન્ન તેથી થાય છે. મનુષ્ય કંઈ ધારે! કાળ શું કામ કરે છે? રાત્રીના ભરનિદ્રામાં સુતેલા મનુષ્યને પ્રાતઃકાળે કિં ભવિષ્યતિ? શું થશે? થાય છે તેનો ખ્યાલ વટીક પણ આવતો કે રહેતો નથી. ધારણા ધૃષ્ટ મળી જાય છે. નહિં સમજી શકાય તેવા બનાવો ફેરફારો થઈ જાય છે તેવું હાલમાં તા. ૩૧-૫-૧૯૭૫ના રોજ રાત્રિના શુમારે ત્રણ વાગે ઉત્તર હિંદમાં આવેલ બલુચીસ્તાનના કવેટા શહેરમાં અને તેની આસપાસ ધરતીકંપ થતાં (માત્ર ત્રાંશ સેકન્ડમાં) આખા કવેટા શહેરનો નાશ થતાં શુમારે હપન હબર મનુષ્યોનો સંહાર થઈ ગયો છે અનેક ઘાયલ થયા છે અને કરોડો રૂપિયાની મીલકતને નુકશાન થયું છે. ન્યુસપેપરોમાં હેવાલ વાંચતાં હૃદયમાં કંપારી છૂટે છે, આઘાત થાય છે, હૃદય દ્રવે છે. હજી અહારના ધરતીકંપથી જનમાલને થયેલ નુકશાન વિસરાયું નથી, ત્યાં તેને ભૂલાવે તેવા ધરતીકંપથી ગળજળનક બનોની સંહારની હકીકત સાંભળી દયાળુ મનુષ્યોનાં હૃદયો રૂવે છે. તે માટે સરકાર તરફથી તેમજ પેપરો તરફથી, મહાસભા વગેરે તરફથી કંડો ખુલ્લા મૂકાયા છે. હિંદના દરેક દયાળુ મનુષ્યે તેમાં કાળે આપી દિલસોજી બતાવી તે રીતે મદદ-સહાય-સેવા કરવાની આ અમૂલ્ય તક ભૂલવાની નથી. પરમાત્માની પ્રાર્થના કરવી જોઈએ કે આવા દુઃખદ ભયંકર અને હૃદયદાયક પ્રસંગે હવે પછી ઉપસ્થિત ન થાય સામાજિક રીતે ઘણા પાપનો ઉદય થાય ત્યારે જ આવા આફતકારક પ્રસંગો ઉપસ્થિત થાય છે, માટે દરેક દેશવાસી કે પ્રજાજનોએ એવા પાપના પ્રસંગો ઉપસ્થિત ન થવા દેતાં દયા, અનુકંપા, દિલસોજી, દાન, પ્રાણીસેવા વગેરે સતકાર્યો કરવા જેથી પુણ્યનો સંચય એકઠો થતાં આવી ભયંકર ઘટનાઓ ન બને. પરમાત્મા સર્વને તેવી સહભુદ્ધિ આપે એ જ પ્રાર્થના.

ધણી થોડી નકલો છે, જલદી મંગાવો...જલદી મંગાવો...

શ્રી કર્મગ્રંથ. (૪)

છેલ્લામાં છેલ્લી ૬મે તૈયાર કરેલ શ્રી દેવેન્દ્રસૂરિકૃત સ્વોપજ્ઞ ટીકા યુક્ત ચારકર્મ ગ્રંથ કે જે આગળ બહાર પાડેલ આવૃત્તિઓમાં રહેલ અશુદ્ધિઓનું તેમજ આખા ગ્રંથનું કાળજીપૂર્વક સંશોધન મુનિરાજ શ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજે તેમજ તેમના વિદ્વાન શિષ્ય સાક્ષરોત્તમ મુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે આ ગ્રંથને સુધારવા તથા સંપાદનને લગતાં કાર્યમાં કિમતી હિસ્સો આપવાથી જ આવો શુદ્ધ અને સુંદર કર્મગ્રંથના અભ્યાસીઓ માટે અતિ ઉપયોગી અને ઉપકારક આ ગ્રંથ અમો પ્રગટ કરી શક્યા છીએ.

સ્થળે સ્થળે પેરેગ્રાફ પાડીને વિષયોને છુટા પાડેલા છે અને દરેક સ્થળે પ્રમાણ તરીકે અનેક શાસ્ત્રીય પાઠો, તે કયા ગ્રંથો માંહેના છે તેના પણ નામો, તેના ટીપ્પણો આપેલા છે. છેવટે છ પરિશિષ્ટોમાં પ્રથમ ટીકાકારે પ્રમાણ તરીકે ઉદ્ધરેલ શાસ્ત્રીય પાઠો, ગાથાઓ અને શ્લોક વગેરે અકારાદિકમ પ્રમાણે આપેલ છે. બીજા અને ત્રીજામાં ટીકામાં આવતા ગ્રંથો અને ગ્રંથકારોના નામોનો ક્રમ ચોથા કર્મગ્રંથમાં અને ટીકામાં આવતા પારભાષિક શબ્દોનો ક્રોધ, પાંચમાં ટીકામાં આવતાં પિંડપ્રકૃતિસૂચક શબ્દોનો ક્રોધ અને છેલ્લામાં વર્તમાનમાં ઉપલબ્ધ થતાં શ્વેતાંમ્બર-દિગ્મ્બર સંપ્રદાયના કર્મવિષયિક સમગ્ર સાહિત્યની નોંધ આપવામાં આવી છે.

ઉંચા એન્ડ્રીક કાગળો ઉપર નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં સુંદર શાસ્ત્રીય ટાઇપોથી છપાવી સુંદર બાઇન્ડિંગથી અલંકૃત કરવામાં આવેલ છે. આ ગ્રંથને અંગે મળેલ આર્થિક સહાય થયેલ ખર્ચમાંથી બાદ કરી માત્ર રૂ. ૨-૦-૦ એ રૂપિયા (પોસ્ટેજ બુદ્ધ) કિંમત રાખવામાં આવેલ છે.

—:લખો:—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—લાવનગર.

કલકત્તાવાળાના વિવિધ રંગોના મનોહર ફાટાઓ.

શ્રી નેમનાથ સ્વામીના લગ્નનો વરધોડો	૦-૧૨-૦	શ્રી ગીરનારજી સિદ્ધક્ષેત્ર.	૦-૬-૦
શ્રી મહાવીરસ્વામીનું સમવસરણુ તથા		શ્રી રાજગિરિ-સિદ્ધક્ષેત્ર.	૦-૬-૦
શ્રેણિક રાજની સ્વારી	૦-૧૨-૦	છ લેશ્યા.	
શ્રી કેસરીયાજી મહારાજ.	૦-૮-૦	શ્રી મધુબિંદુ.	૦-૬-૦
શ્રી ચંદ્રગુપ્તના સોળ સ્વપ્ન.	૦-૮-૦	પાવાપુરીનું જલમંદિર.	૦-૮-૦
શ્રી ત્રિશલા માતાના ચૌદ સ્વપ્ન.	૦-૮-૦	સમ્મેતશિખર તીર્થ ચિત્રાવળી	
શ્રી ગૌતમસ્વામી.	૦-૮-૦	સોનેરી બાઇન્ડીંગ સાથે.	૨-૮-૦
શ્રી સમ્મેતશિખરજી સિદ્ધક્ષેત્ર.	૦-૮-૦	જંબૂદ્વીપનો નકશો રંગીન.	૦-૬-૦
શ્રી રાજગિરિ પંચપહાડ.	૦-૮-૦	નવતત્વના ૧૧૫ ભેદનો નકશો. રંગીન	૦-૨-૦
શ્રી પાર્શ્વનાથ પદ્માવતી.	૦-૮-૦	શ્રી સિદ્ધચક્ર ચંત્ર રંગીન બહુજ	
		મોટી સાઈઝ	૦-૬-૦

Reg. No. B. 431.

શ્રી આત્માનંદ શતાબ્દિ સીરીઝના નવા ગ્રંથો.

શ્રી વીતરાગ સ્તોત્ર તથા મહાદેવ સ્તોત્ર.

કલિકાલસર્વજ્ઞ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યરચિત (ઉપરોક્ત મહાપુરુષની શતાબ્દિની શરૂઆત તરીકે) આ માંગલિક એ ગ્રંથો પ્રથમ મૂળ સંસ્કૃત ભાષામાં પ્રગટ થયેલ છે. તેના સંપાદક આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજના પ્રશિષ્ય શ્રી ચરણવિજયજી મહારાજ છે. તેનું બરાબર શુદ્ધ રીતે સંશોધન વિદ્વદ્વચ્ચં શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે કરેલ છે. વીતરાગ સ્તોત્રમાં પ્રભુની સ્તુતિ રૂપે વીશ પ્રકાશ (પ્રકરણ) ગુંથ્યા છે. કુમારપાળ મહારાજ નિમિત્તે જ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય મહારાજે આ સ્તુતિરૂપ ગ્રંથ રચેલ હોવાથી કુમારપાળ મહારાજ દરરોજ સવારમાં ઉઠી આ સ્તોત્રનો પ્રથમ પાઠ કરતા હતા.

ખીજે ગ્રંથ આ સાથે મહાદેવ સ્તોત્ર બોડેલો છે. તેમાં દેવનું સ્વરૂપ, મહાદેવ કોને કહેવા, કોણ હોઈ શકે? આ એ સ્તોત્રોની પાછળ આ મહાન આચાર્ય-શ્રીની કૃતિ તરીકે અન્યયોગવ્યવચ્છેદ દ્વાત્રિંશિકા તથા અન્યયોગવ્યવચ્છેદ દ્વાત્રિંશિકા એ બીજીશી આપવામાં આવી છે. આ એકજ ગ્રંથમાં ચારેનો સમાવેશ કરેલો છે. ઉંચા કાગળો ઉપર નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં સુંદર શાસ્ત્રી ટાઇપમાં છપાવી સુંદર બાઈડીંગ કરાવેલ છે. સર્વ કોઈ લાભ લઈ શકે તે માટે માત્ર નામની એ આના કિંમત રાખેલ છે.

પ્રાકૃત ભાષાના અભ્યાસીઓને માટે—

શ્રી આત્માનંદ શતાબ્દિ સીરીઝ પુસ્તક બીજું.

॥ પ્રાકૃત વ્યાકરણમ્ ॥

કલિકાલસર્વજ્ઞ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યકૃત.

(અષ્ટમાધ્યાય પાઠ) સવિસ્તર ધાતુ પાઠ સહિત.

પ્રાકૃત, શૌરસેની, માગધી, પૈશાચી, ચૂલિકા પૈશાચી અને અપભ્રંશ એ છ ભાષાના નિયમો મૂળ સૂત્રરૂપે આ ગ્રંથમાં રચયિતા મહાત્માએ સારી રીતે બતાવ્યા છે. આ વ્યાકરણની અંતે સવિસ્તર પ્રાકૃત ધાત્વાદેશ અકારાદિ ક્રમથી આપ્યો છે, એટલે અભ્યાસીઓને કંઠાગ્ર કરવાની સરળતા પડે માટે પ્રથમ સંસ્કૃત ધાતુ અને પછી પ્રાકૃત સૂત્રના સંપાદ અંક એ એક પૃષ્ઠમાં ત્રણ વિભાગ પાડવામાં આવેલ છે. આ ગ્રંથમાં આવેલ મૂળ સૂત્રો અને તેના નિયમો એવી સરસ રીતે આપેલ છે કે અદ્ય પ્રવાસે કંઠાગ્ર થતાં વિશેષજ્ઞાન પ્રાપ્ત થાય છે. આ રીતે મૂળ સૂત્રરૂપે આ પ્રથમ વખતજ આ ગ્રંથ પ્રગટ થાય છે. તે આખો ગ્રંથ મુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજે તપાસેલ હોવાથી શુદ્ધ રીતે સુંદર શાસ્ત્રી ટાઇપથી નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં ઉંચા કાગળો ઉપર પોકેટ નાની સાઈઝમાં પ્રગટ થયેલ છે. સર્વ કોઈ લાભ લઈ શકે માટે આટલા મોટા ગ્રંથની માત્ર ચાર આનાજ કિંમત રાખેલી છે. પોસ્ટેજ બુદ્ધ

લખો:— જૈન આત્માનંદ સલા—ભાવનગર